

Cele Șapte Epoci Ale Bisericii

...binecuvîntatul Domnul Isus. Și este cu mari anticipații că eu aștept după aceste seri de slujbe, cu încredere căci cumva, în vreun fel, că Tatăl nostru Ceresc își va zîmbi binecuvîntarea Lui către noi. Și din cînd în cînd eu obțin o oportunitate să vin înăuntru aici să am aceste slujbe în—în biserică, cu grupul, voi grupul micuț care sînt membrii aici în biserică, și vizitatorii, desigur.

² Și aceasta nu a fost anunțată. Ea era doar o seară obișnuită de adunare de rugăciune Miercuri seara. Și am zis, “Poate deseară noi vom afla dacă venim înapoi.” Și m-am gîndit că noi o vom prelua, poate, și o vom anunța pentru săptămîna viitoare, păi, aceasta ar...Noi nu putem așeza prea mulți oameni aici.

³ Și aceste feluri de servicii, dacă va voi Dumnezeu, nu sînt îndreptate spre...Acesta este îndreptat spre Biserică, pentru beneficiul bisericii, unde noi simțim că aceasta este așa de mult necesar la acest timp, pretutindeni, este, de asemeni, pentru edificarea Trupului lui Cristos. Și, acum aceasta, în învățătură. Eu am avut servicii de vindecare timp de opt ani, de-a dreptul; și atunci, învățînd, aceasta o să fie cumva ceva nou.

⁴ Și eu mă gîndeam, în această după-masă, cînd am deschis Biblia, după ce am fost foarte ocupat în decursul zilei. M-am gîndit, “Păi, eu le-am spus oamenilor că voi învăța despre *Cele Șapte Epoci Ale Bisericii*, poate, dacă Domnul va voi.” M-am apucat să citesc, și doar am prins aceea, foarte fericit, cînd am început să o citesc. Și m-am gîndit, “Păi, eu o pot lua toată aceea într-o seară, într-o oră.”

⁵ Astfel, eu nu am știut ce vroia Duhul Sfînt ca noi să facem. Noi, noi nu încercăm să stabilim nimic. Aceasta este doar, “Dacă va fi voia Ta, Doamne,” vedeți. Așa este cel mai bine. Și apoi, dacă va fi voia Domnului, mi-ar place să învăț în seara aceasta despre epocile bisericilor, și mîine seară despre *Semnul Fiarei*, și seara următoare despre *Pecetea lui Dumnezeu*, și aceea.

⁶ Și, apoi, Sîmbătă. Fratele meu, îngrijitor, tocmai mi-a spus, astăzi; el a zis, “Dacă ei îl aveau Sîmbătă seara și Duminică dimineața, de obicei, cînd străinii vin în mijlocul nostru, păi, biserica o să fie foarte murdară, și așa mai departe.”

⁷ Astfel ei au sugerat să o avem doar Miercuri, Joi, și Vineri, și Duminică dimineața, și Duminică seara. Și eu am zis, “Păi, aceea ar fi perfect în ordine, atît cît mă privește pe mine.”

⁸ Astfel atunci noi vom încerca, dacă va voi Domnul, să o avem Miercuri, Joi, și Vineri, Duminică dimineața, și Duminică seara. Și, poate, Duminică seara noi putem avea un serviciu de botez, după cum oamenii deja au întreat despre a fi botezați. Și astfel acum . . .

⁹ Și noi vom încerca, în fiecare seară, și începem chiar la timp, la șapte treizeci. Și eu vin la platformă pe la ora opt, noi s-ar cuveni să fim evacuați din tabernacol pe la nouă-treizeci, cu voia Domnului. Astfel ca voi . . . Eu știu că voi lucrați, și noi avem respect pentru aceea.

¹⁰ Și acum aceste mici Mesaje din Cartea Apocalipsa sînt îndreptate către Biserică. Și eu doresc ca fiecare să poarte aceasta în minte, că ele nu sînt îndreptate către religia cuiva, sau vreun alt motiv; numai doar, după cea mai bună cunoștință a mea, la citirea și explicarea Cuvîntului lui Dumnezeu. Vedeți? Aceasta nu este prin vreun motiv egoist, sau aceasta nu este îndreptat către nimeni, vreun individ, sau biserica cuiva, religia cuiva.

¹¹ Și motivul că mie îmi place să învăț asupra acestei descoperiri aici la tabernacol, fiind propria mea biserică, păi, eu doar mă simt de parcă sînt acasă. Și—și eu doar, voi știți, cumva le dau oilor mele felul de dietă care eu cred că ele au nevoie, voi știți. Ceva far- . . .

¹² Oamenii uneori trebuie să pună puțină sare înăuntru cînd—lucerna este puțin mucegăită, voi știți. Aceasta ar putea să le strice la oi dacă nu o faceți. Astfel, din cînd în cînd, cînd poate lucerna devine puțin mucegăită în jurul bisericii, și—și mici diferențe se ridică, astfel eu cred că puțină sare, cumva, este o salvare. Voi nu credeți așa? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Aceasta cumva îi ține de la îmbolnăvire.

¹³ Astfel acum noi ne rugăm ca—ca Dumnezeu să ne binecuvînteze în aceste eforturi. Și cîți doar simțiți, doar ca bărbați și femei, așa cum sîntem, mi-ar place să mă uit în aceea, mîine seară, despre, “Care este semnul fiarei?” Există așa de mult despre acesta în Biblie. “Cine-l are? Și cine-l va avea?”

¹⁴ Și atunci, următorul, acolo va veni un timp cînd aceea urmează să fie. Și eu nu știu, aceasta poate fi acum. Noi vom privi și vom vedea. Căci, vor exista numai două clase de oameni pe pămînt, și una o să fie însemnată cu Diavolul, iar cealaltă semnul lui Dumnezeu. Și mă gîndesc, că dacă noi ne apropiem de timpul acela, noi mai bine să mergem cumva să ne uităm în jur, să aflăm ce este lucrul acela, deoarece acesta cu siguranță că nu o să vină înăuntru numai ca ceva lucru mare mareț. Biblia a spus că se va strecura înăuntru așa de ușor, încît, “Acesta ar înșela chiar pe cei aleși dacă era posibil.” Astfel noi vom încerca, dacă va voi Dumnezeu, să privim prin aceasta, mîine seară. Acum aceea este doar din cîte știu eu . . .

15 Acum, aduceți-vă Bibliile voastre cu voi, și creionul și hîrtia voastră, și voi vreți să notați Scripturile. Și, dacă voi doar nu gîndiți că aceea este întocmai exact corect, scrieți-mi un bilețel și puneți-l pentru seara următoare.

16 Eu îmi amintesc că am stat un an și șase luni în această Carte a Apocalipsei, în—în tabernacol aici. Aceasta-i ce-mi place, în—în învățatură. Mie îmi place să învăț. Oh, doamne! Eu—eu—eu cred că este minunat. Aceasta dă bazele, și stabilește biserica.

17 Și—și, predicarea, acum, există unii oameni care sînt predicatori. Ei pot să ia Cuvîntul, cu inspirație, și să-L poarte acolo prin multe locuri. Aceea este udarea Semințelor pe care învățătorul le-a învățat. Vedeți? Acum, voi trebuie să puneți ceva Sămînță înăuntru, întîi, și apoi să O udați. Iar udarea vine de la predicarea Cuvîntului.

18 Există o diferență mare, vastă între un învățător și un predicator. Vedeți? Acestea sînt două daruri diferite ale Duhului, întru totul, două daruri diferite. Și eu spun aceasta cu umilință, dar, eu nu am un dar de nici care.

19 Dar al meu, ca de obicei, este rugăciunea pentru bolnavi. Aceea este ceea ce m-a chemat Domnul să fac. Și atunci, în timpul acesta, acesta dă o relaxare a minții mele, să studiez asupra unui lucru diferit, ne avînd servicii de vindecare Divină; doar—doar să învăț Cuvîntul. Și, oh, noi ne înțelegem destul de bine aici. Noi. . . eu îmi amintesc, voi m-ați suferit pentru multă vreme, cam doisprezece ani pe aici, asupra acesteia.

20 Și eu obișnuiam să zic, dar nu intenționînd aceasta ca o glumă, dar, învățătura este așa de dură, am zis, “Aceasta este întocmai ca și un om care merge la masă și mănîncă piine de mălai și fasole.” Acum, aceasta este bună pentru voi, dar tu ajungi puțin să te sature de ea, din cînd în cînd. Dar voi ați putea avea ceva pe lingă, ceva înghețată și prăjitură, din cînd în cînd, dar aceasta cumva echilibrează dieta. Dar substanța bună de modă veche va ține cu voi destul de bine, și, cel puțin, vă dă ceva de închipuit.

21 Acum, în aceasta, este după credința mea umilă că noi trăim în zilele de încheiere a istoriei lumii. Eu vreau să fac asta foarte clar. Acum eu aș putea fi greșit. Eu nu știu. Nimeni altul nu știe, Isus a zis, “Nici măcar Îngerii din Cer nu știu.” El nu a știut, Însuși. El a zis, “Aceea este numai prin Tatăl, este Singurul Care știe.” Dar aceasta este sigur și autentic că El se reîntoarce. Și eu doar nu pot să văd nimic altceva care a rămas decît Venirea Domnului.

22 Cînd, mă uit și văd, națiunea este ruptă. Eu văd politica ruptă. Eu văd căminele rupte. Eu văd biserica ruptă. Acum, nu există doar nimic care poate să o repare, decît Dumnezeu, asta—

i tot, din cauză că ei nu au nimic altceva. Moravurile națiunii sînt rupte. Și partidele politice sînt rupte. Păi, noi ne-am încrezut așa de mult în politicile noastre; ele sînt rupte.

²³ Și ceva om mare în Anglia, nu de mult, a zis, “Păi, democrația a fost—a fost numai toată navigare și fără ancoră.” Acela a zis, “Va veni un timp că ei vor fi cu cutiile de săpun, electorînd.” Păi, asta-i adevărat. Dar el nu s-a gîndit la preaiubitele lui Case ale Lorzilor, cum erau acestea cu o mulțime de navigare și fără ancoră, de asemeni. Ea a zburat departe, de asemeni.

²⁴ Și fiecare împărăție din această lume va fi ruptă în bucăți. Isus Cristos va stăpîni și domni. Asta-i adevărat. Astfel există . . .

Speranțele mele sînt zidite pe nimic altceva
Decît Sîngele lui Isus și neprihănire;
Totul în jurul sufletului meu face loc,
El este toată speranța mea și statornicia.
Pe Cristos, Stînca solidă, eu stau,
Alte terenuri toate sînt nisipuri mișcătoare.

²⁵ Și, oh, cum aș fi dorit acum să începem un serviciu de învățătură cam de trei luni, astfel ca voi să puteți ajunge în Cartea despre Apocalipsa și să o legăm înăuntru cu Daniel, marea vedenie.

²⁶ Cîți au mai rămas, în turma mică de aici, care își aminteau de atunci cînd aveam schița aceea veche aici? Eu știu că Fratele Head a fost, și noi am avut pe cîțiva din voi aici cînd ei aveau vechea schiță.

²⁷ Acum, Cartea Apocalipsei, cum este Ea făcută. Și Daniel se leagă cu Ea. Isaia se leagă cu Ea. Tot Vechiul Testament se leagă cu Ea. Și Aceasta este Cartea Descoperirii lui Isus Cristos. Vedeți? Cartea Descoperirii lui Isus Cristos.

²⁸ Și atunci, înăuntru acolo, există Șapte Biserici, Șapte Plăgi, Șapte Peceti, Șapte Trîmbițe. Acum, o trîmbiță reprezintă război; o pecete, o taină desfășurîndu-se; iar o plagă este ceea ce urmează fiecare război.

²⁹ Și cu ajutorul lui Dumnezeu, și cu cartea de istorie, eu vă pot dovedi că noi trăim la Trîmbița a Șaptea, pentru Plaga a Șaptea, și Pecetea a Șaptea să fie deschisă, și Potirul al Șaptelea să fie turnat afară.

³⁰ Cînd a sunat a șasea; noi vom ajunge la aceea poate în seara aceasta, un fel, pe Vineri seara. Cînd era Primul Război Mondial, păi, a . . . cea Trîmbiță a Șasea a sunat conform, exact conform, cu timpul cînd Dumnezeu a vorbit despre ea. Exact, geografic, urmînd pecetea înainte de aceea. Și cînd taina a fost descoperită acolo, pentru botezul Duhului Sfînt; și—și oamenii atunci, cum biserica nu s-a mișcat sus; și acei care se mișcau au

refuzat să umble în Lumină, și au mers înapoi. Și plaga era deschisă la timpul acela, și s-a turnat pe pământ, care era gripa, care a omorât toți oamenii cum a făcut-o, mii de mii.

³¹ Și apoi venind în jos în această ultimă epocă, unde sîntem noi aici. Și doar veniți și să ascultați ce are Domnul să spună despre aceasta, în Cuvîntul Lui. Acum, aceea nu este alcătuirea mea. Eu o voi citi doar ca pe un ziar, drept afară din Cuvîntul Lui Dumnezeu. Astfel, Aceasta este descoperirea Lui directă către Biserică, către Biserică; Descoperirea lui Isus Cristos, către Biserică.

³² Acum înainte ca noi să vorbim către El, sau să vorbim despre scrierea Lui, să ne plecăm capetele și să-I vorbim doar un moment într-un cuvînt de rugăciune.

³³ Bunul nostru Tată Ceresc, așa cum ne plecăm solemn capetele noastre către țărîină, de unde am fost luați și ne vom întoarce într-o zi, dacă Tu întîrzi. Ne aplecăm în umilință, să-Ți cerem să fii lîngă noi, în seara aceasta, să ne binecuvîntezi. Eu pot răsfoi paginile acestei Biblii, dar nu există nimeni care este în stare să deschidă Cartea sau să dezlege Pecețile de acolo. Și este scris înăuntru Aici, “Cel ce scoate din Aceasta, i se va scoate afară, partea lui, din Cartea Vieții; și cine adaugă la Ea, plăgile lui Dumnezeu vor fi turnate peste el.”

³⁴ Tată, dîndu-ne seama, ca oameni muritori și femei care ședem aici în seara aceasta, știind că noi sîntem un popor destinați Eternității. Dumnezeu, fie ca Duhul Sfînt să vină, scriitorul acestei Biblii, și să ne deschidă aceste pagini. Și fie ca al Tău umil, slujitor inutil să predice ca un om muritor la oameni muritori, de parcă acesta ar fi ultimul serviciu pe care eu l-aș avea de această parte a Eternității, ultima seară în care noi ne-am aduna împreună. Și fie ca fiecare din laici să acționeze în seara aceasta de parcă aceasta ar fi ultima lor predică pe care ar auzi-o vreodată. Dumnezeu, îndepărtează toată nesăbuința. Și fă-ne sinceri, știind că noi trebuie să răspundem la Judecata lui Dumnezeu, într-o zi. Și atitudinea noastră către El și Cuvîntul Lui, acum, va determina destinația noastră Eternă.

³⁵ Astfel, Tată, cu inimi tremurînde, noi venim la Tine, și cerem. Lasă ca Domnul Isus, în forma Duhului Sfînt, să ia Cuvîntul lui Dumnezeu, în seara aceasta, și să-L dea fiecărei inimi, așa cum avem nevoie. Căci noi o cerem în Numele Lui. Amin.

³⁶ Aceasta poate doar să-mi pară puțin ciudat, pentru cîteva momente acum, în a încerca să încep să deschid un subiect să-l învăț. Deoarece, acesta a fost întotdeauna asupra vindecării Divine pentru ultimii cîțiva ani, și atunci—atunci nu asupra profeției, în nici un fel, și atunci—și atunci să mergi drept într-un rînd de rugăciune.

³⁷ Dar acum, în seara aceasta, noi vrem să luăm cadrul Cărții pe care noi cerem lui Dumnezeu să o deschidă pentru noi, aceea este Cartea Descoperirii lui Isus Cristos.

³⁸ Această Carte a fost scrisă cam la 96 A.D., conform cu scriitorii, și acesta era Ioan preaiubitul.

³⁹ Și el a avut această viziune pe insula Patmos, o insulă în Marea Asiei, cam cincisprezece mile, sau ceva, în jurul acesteia, în circumferință, un loc foarte stîncos plin de șerpi, și așa mai departe. Unde, națiunea Romană l-a folosit ca un Alcatraz, [o mare închisoare renumită în America—Trans.] cum l-am avea noi astăzi, un loc de exiliu al criminalilor pe care guvernul nu-i putea controla.

⁴⁰ Și această Carte a fost scrisă de ultimul dintre apostolii Domnului nostru Isus Cristos, care se crede de a fi cel preaiubit care s-a rezemat pe pieptul Lui după înviere; iar El a zis, “Ce îți pasă ție dacă el rămîne pînă voi veni eu?” Ioan a murit, un om bătrîn. Fiecare din martiri și-au pecetluit mărturia lor cu propriul lor sînge.

⁴¹ Ioan, destinul lui a fost împlinit în felul acesta. El a fost prins, și fiert într-un cazan cu untură pentru douăzeci și patru de ore, cu untură fierbinte care fierbea, și fără să-l poată vătăma. Și ei l-au pus pe insulă, așa cum obișnuit s-a crezut, ca un vrăjitor, “El a vrăjit untura așa ca ea să nu-l ardă,” ziceau ei. Desigur, a fost Puterea lui Dumnezeu, aceea. Voi nu puteți fierbe Duhul Sfînt afară dintr-un om. De ce! Astfel ei au încercat să-L fiarbă afară din el, dar Dumnezeu nu a permis aceasta. Și El avea o lucrare pentru el să facă. Și pînă cînd Dumnezeu nu a terminat cu omul Lui, nu există nimic în lume care-l poate deranja. Asta-i tot.

⁴² Acum, Ioan fiind bătrîn, el . . . li s-a spus de către istorici, că el a fost adus la—la biserică, să predice. Și el era așa de bătrîn, singurul lucru pe care-l spunea el, era, “Copilașilor, iubiți-vă unii pe alții.”

⁴³ Eu vă spun, acela este un lucru foarte bun asupra căruia să predici. “Copilașilor, iubiți-vă unii pe alții.” Așa cum eu îmbătrînesc, în slujbă acum, și ai mei . . . cam în al douăzeci și unulea an al meu. Mă gîndesc, tot timpul așa cum merg înainte, că această . . . Cu cît mă gîndesc mai mult la Domnul Isus, tot mai mult încep eu să aflu că dragostea este aceea care acoperă întregul lucru. “Dragostea lui Dumnezeu, revărsată pretutindeni în inima noastră prin Duhul Sfînt.”

⁴⁴ Acum noi citim doar cîteva versete aici, ca să începem, și apoi noi vom merge drept în învățătura bisericii. Și apoi încercăm să o aducem la un loc, dacă va voi Dumnezeu, în acest timp pe care eu îl am, să-l trecem dincolo unde noi putem ajunge înăuntru unde să putem lua, *Semnul Fiarei*, pentru mîine seară.

45 Acum aceasta este către biserică. Acum eu am să încerc să iau, cel puțin, biserica din Efes, prima biserică, și ultima biserică în care noi trăim acum, biserica din Laodicea acum.

Descoperirea lui Isus Cristos, pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate slujitorilor lui lucruri care trebuie să se împlinească în scurtă vreme; și el a trimis pe îngerul lui și a făcut-o cunoscut... a trimis și a făcut-o cunoscut prin îngerul lui la robul său Ioan:

46 Acum, Scriptura ne dă un început aici. Acesta este, “Descoperirea...” Sau, cuvîntul *descoperire* înseamnă “ceva care este descoperit.” “Descoperirea lui Isus Cristos,” dată lui Ioan. Și un înger a fost trimis să poarte mărturie, sau să o facă cunoscut.

Și el a mărturisit despre Cuvîntul lui Dumnezeu, și despre mărturia lui Isus Cristos, și despre lucrurile pe care el le-a văzut.

Binecuvîntat este cel ce citește, . . .

47 Cîți v-ar place să aveți o binecuvîntare? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Atunci, citiți-O! Vedeți, “cel ce citește.”

Binecuvîntat este cel ce citește, și cei care aud cuvintele profeției, și ține lucrurile acelea care sînt scrise în ea: căci timpul este aproape.

48 Cu alte cuvinte, nu timpul aproape atunci, ci, “Timpul este aproape, cînd ei văd acest Cuvînt fiind completat, cînd este Descoperirea completă.”

49 Cînd Dumnezeu a început, ca un artist care desenează un tablou despre ceva, El începe să umple înăuntru părțile Lui. Voi puteți să începeți să vedeți cum se formează. Și așa cum începeți la începutul Cărții Apocalipsa, voi vedeți pe Isus Cristos cum începe să vină în tablou. Și la sfîrșitul Ei, voi Îl vedeți complet, așezat cu Biserica Lui, gloriificată; toate zilele de păcat și necaz și ispite s-au sfîrșit, și Cristos este așezat cu Biserica Lui, în Cerurile mărețe deasupra.

50 În regulă, al 4-lea verset. Ascultați. “Ioan către bisericile...” Acum acesta este Ioan care vorbește. Întii, Dumnezeu a introdus Descoperirea lui Isus Cristos. Al doilea:

Ioan către... bisericile care sînt în Asia: Harul să fie cu voi, și pace, de la cel ce este, și care era, și care urmează să vină; și de la cele șapte Duhuri care sînt înaintea lui Dumnezeu;

51 Oh, dacă noi aveam doar o tablă aici acum, să luăm desenul, puțin, vedeți, “cele șapte Duhuri care sînt înaintea lui Dumnezeu.”

52 Acum ca să economisim puțin timp, și crezînd că eu... știind că eu nu voi cita ceva greșit, pentru nimic în lume. Și

dacă voi aveți puțină îndoială privitor la aceasta, însemnați-o jos și apoi întrebați-mă, iar eu vă voi da Scriptura pentru aceasta. Și acum așa cum noi trebuie să ne grăbim să ajungem în aceasta, să presăm pentru timp.

⁵³ Acum, “cele șapte Duhuri care sînt înaintea lui Dumnezeu.” Aceste șapte Duhuri au fost reprezentate ca cele șapte Duhuri care ar fi trimise înainte pentru cele Șapte Epoci ale Bisericii, “șapte Duhuri înaintea lui Dumnezeu.” Noi putem lua din Vechiul Testament, și să o luăm acolo, dacă am avea doar timp.

Și de la Isus Cristos, care este martorul credincios, și cel dintîi născut dintre cei morți, și prințul împăraților pămîntului. Celui care ne-a iubit, și ne-a spălat . . .

⁵⁴ Doamne, doar priviți la Ioan ajuns tot încordat acolo, cînd el a privit. El doar începe să vorbească. El a zis:

. . . La acel care ne-a iubit, și ne-a spălat de păcatele noastre în propriul lui sînge,

Și ne-a făcut regi și preoți pentru Dumnezeu. . . Tatăl lui; a lui să fie slava și stăpînirea pentru veci de veci. Amin.

⁵⁵ “Ne-a făcut preoți și regi pentru Dumnezeu.” “Pe noi” este plural. Nu “m-a făcut pe mine preot și un rege; ci, “ne-a făcut,” Biserica.

⁵⁶ Acum el se adresează la aceste șapte biserici, căci acestea sînt Șapte Epoci ale Bisericii.

⁵⁷ Acum el a zis, “Stăpînirea și gloria, și vor fi a Lui în veci de veci.”

⁵⁸ “Ne-a făcut preoți.” Ați știut voi vreodată ce este un preot, ce este slujba lui? Un preot este să facă jertfă, să facă mijlocire. Și acolo în Evrei. . . Acesta a zis că noi, Biserica, este preoția roială, “O preoție roială, o națiune sfîntă, un popor deosebit.” Vedeți? “O națiune sfîntă, un popor deosebit, preoție roială.” “Oferind,” aici este aceasta acum, “oferind jertfe spirituale,” fiecare bărbat și femeie care vine la Dumnezeu intră în perdea.

⁵⁹ În Vechiul Testament, acolo era numai. . . Acolo era o perdea care atîrna între locul sfînt și locul Preasfînt. Numai Aaron, singur, era să intre acolo, o dată pe an. Dar fiecare om care a devenit un preot, putea să aibe o bucățică, sau o gustare din mana originală pe care Moise și Aaron a cules-o în prima zi cînd a început mana să cadă din Cer. Cînd ei au trecut rîul Jordan. . .

⁶⁰ Dușmanii erau omorîți, în urma lor. Iar în ziua următoare ei au ieșit afară, și peste tot pămîntul, erau azime micuțe. Dumnezeu a plouat aceasta din Cer. Ei au numit-o “mana,” avea gust de miere. Și oamenii trebuiau doar să adune suficient să le ajungă pentru ziua aceea. Dacă ei o păstrau acolo, ea se contamina.

61 Și Dumnezeu i-a spus lui Moise și Aaron să meargă afară și să ia câteva omere din ea, coșuri mari, și să o ia în... lîngă chivot, în Locul Sfînt.

62 Și acolo, aceea, de fiecare dată după acea generație, care... Fiecare generație urmînd după aceea, atît timp cît acea preoție Levitică a ținut, presupun eu. Și fiecare om care era potrivit să devină un preot, cînd el era ordinar un preot, el avea dreptul perfect să primească o gură din mana originală. Gîndiți-vă la aceasta. Ce privilegiu se gîndeau oamenii aceia că ei aveau, cînd un om știa că el venea în preoție! El urma să primească o—o gură de copt supranatural, amestecată supranatural, hrană supranaturală care a venit de la Dumnezeu din cer, care a fost păstrată supranatural.

63 Întreaga slujbă este supranaturalul. Cum pot oamenii să spună vreodată că ei sînt Creștini, și să nege supranaturalul? Eu nu știu cum o fac ei, eu însumi. Priviți ce supranatural! El a primit o înghițitură de supranatural, îndată ce el devenea un preot.

64 Ce model frumos de acum, că fiecare persoană... Zilele acelea, ei trebuiau să fie născuți într-o anumită obîrșie, un Levit, înainte să devină un preot, dar acum este "oricine vrea, el să vină." Vedeți? Și îndată ce ei vin, deși, ei trebuie... o Naștere este considerată în aceasta, de asemeni. "Voi trebuie să fiți născuți din nou." Și orice bărbat sau o femeie care este născut din nou, din Duhul lui Dumnezeu, are un drept (în această zi) la mană. Această mană este Duhul Sfînt.

65 Cînd Petru... după ce ei au ieșit afară din marea confuzie, și lașitatea s-a îndepărtat de la ei, și Domnul îi binecuvînta, și Duhul Sfînt a căzut la Ziua Cincizecimii. Ei au ieșit afară pe străzi și au început să țipe, și să acționeze ca oameni nebuni, într-atît încît oamenii toți credeau că ei erau beți. "Spune, mă întreb ce vom face noi privitor la asta?" Fiecare per... Chiar și lumea religioasă, atunci, se gîndeau că oamenii aceia erau beți.

66 Și ascultă, prietenul meu Catolic, binecuvîntata fecioară Maria a fost cu ei. Și dacă ea nu putea să ajungă în Cer pînă cînd ea nu s-a dus acolo și a gustat din Ceva care a făcut-o să acționeze ca o femeie beată, cum o să ajungeți voi acolo cu ceva mai puțin decît aceea? Vedeți? Dar ea a primit Ceva. "O sută și douăzeci, cu femeile, Maria Magdalena și ceilalți," și au ieșit afară pe stradă, acționînd ca oameni beți, clătîindu-se. Încît, cel real... .

67 Dacă voi veți scuza expresia; biserica sofisticată din ziua aceea a zis, "Priviți la ei! Aceea arată ce sînt ei. Ei sînt toți plini de vin nou."

68 Aceea este ceea ce era Acela. Acum ascultați, Petru a zis... . Apoi ei au început să spună, ziceau, "Voi bărbați din Ierusalim,

voi care locuiți în Ieru- . . . Iudeea, să vă fie aceasta cunoscut, și ascultați cuvintele mele. Aceștia nu sînt beți.” Acum eu spun despre biserica Efes aici acum. Vedeteți? Vedeteți? În regulă, prima epocă a bisericii. El a zis, “Aceștia nu sînt beți, așa cum presupuneți voi. Acesta este ceasul al treilea din zi; cîrciumile nici măcar nu sînt deschise. Păi, acesta este ceasul al treilea din zi.” El a zis, “Dar Aceasta este despre ceea ce s-a vorbit prin profetul Ioel. Aceasta este scris în propria voastră Biblie. În propria voastră Biblie, aceasta este scrisă, că acest lucru va avea loc. Păi,” a zis, “voi trebuia să știți aceasta, voi învățătorilor.”

⁶⁹ Păi, putea fi aceasta, doar cum—cum biserica a fost adusă înăuntru sub demonstrația aceea, și aceeași demonstrație promisă pentru ultimele zile, nu puteți voi arăta în urmă și să ziceți, “Aceasta este despre care s-a vorbit?” [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Vedeteți? Ia te uită. Iar lumea din afară nu știe nimic despre aceasta; Aceasta, Aceasta este o nebunie pentru ei. Acum ei zic . . .

⁷⁰ El a zis, “Priviți aici.” Și ei au zis acum, cînd au auzit aceasta . . . El le-a spus cum că ei au răstignit pe Isus. Și de fiecare dată . . .

⁷¹ Voi puteți primi iertare pentru că ați răstignit pe Isus. Voi puteți primi iertare pentru că ați luat Numele Lui în deșert. “Dar cine vorbește împotriva Duhului Sfînt niciodată nu i se va ierta, în lumea aceasta sau în lumea care vine.” Noi sîntem în ziua din urmă, așa că fiți atenți. Umblați smeriți. Aveți un duh pocăit, zdrobit; o inimă smerită, să vreți să lăsați pe Duhul Sfînt să vă conducă. Amin. În regulă. Oh, doamne!

⁷² Aici sînt ei, ei sînt toți acolo sus, doar oameni acționînd ca . . . Ei erau lași, cu cîteva ore mai înainte; închiși în camera de sus. Dar cînd Duhul Sfînt a venit peste ei și le-a umplut inimile, afară pe străzi! Eu nu-mi imaginez că ei erau . . . Ei nu făceau lucruri care erau greșite. Ei erau afară acolo bucurîndu-se și lăudînd pe Dumnezeu, și—și în așa fel încît acolo era o manifestare. Ei nu erau acolo afară doar să se certe unul cu altul acum, dacă ei erau Metodiști sau Baptiști, ei erau . . . dacă erau Farisei sau Saduchei. Ei erau acolo afară bucurîndu-se din cauză că ei au avut un gust din Cer în sufletul lor. Dumnezeu le-a dat mana spirituală.

⁷³ Acum, așa cum Dumnezeu a turnat acolo mana în natural, și aceasta a durat atît timp cît ei erau în călătorie; un model frumos. Și în ziua cînd ei au intrat în țara promisă, mana a încetat.

Și în Ziua Cincizecimii, același lucru . . .

⁷⁴ Priviți la cincizecime, la Moise. Ei au privit în spate și au văzut că dușmanul era mort. Miriam a apucat o tamburină, a

început să bată în ea, și să țipe, și să danseze, și să alerge în jos pe mal. Femeile au urmat-o, făcând același lucru. Și Moise și-a aruncat mâinile în sus, și cânta în Duhul.

⁷⁵ La Cincizecime, femeile au ieșit, clătînându-se, și sărind, și dansînd, și agitîndu-se. Petru s-a ridicat în mijlocul lor, și a zis, “Voi bărbați din Judeea, și voi care locuiți în Ierusalim, să vă fie aceasta cunoscut, și ascultați de cuvintele mele. Căci aceștia nu sînt beți, cum presupuneți voi, vîzînd că este al treilea ceas din zi. Aceasta este despre care s-a vorbit prin profetul Ioel, ‘Se va întîmpla în zilele din urmă, zice Dumnezeu, că Eu voi turna Duhul Meu peste toată făptura, fiii voștri și fiicele voastre vor profeti; peste robii și roabele Mele, voi turna Eu din Duhul Meu; și ei vor profeti. Și Eu voi arăta minuni în ceruri sus, și jos pe pămînt; stîlpi de foc, și vapori, și fum. Și se va împlini, înaintea ca ziua cea mare și înfricoșată a Domnului să vină, că oricine va chema Numele Domnului va fi mîntuit.’” Înainte și înainte a mers el, predicînd.

⁷⁶ Și cînd ei au auzit aceasta, ei au ascultat. Au zis, “Priviți la omul acela! De unde a obținut el această educație?” Unii din ei au zis, “El nici măcar nu-și poate scrie numele.” Biblia a zis, “El era un om neștiutor și neînvățat. De la ce școală este el? Nici una. Păi, cum a venit aceasta vreodată? Cum s-a întîmplat aceasta vreodată?” Ei au luat aminte, zicînd, “Păi, spuneți, omul acela într-adevăr citează Scriptura. Și noi niciodată nu am auzit-O în felul acesta mai înainte.” Vedeți?

⁷⁷ El a zis, “Pocăiți-vă, fiecare din voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre, și voi veți primi Duhul Sfînt. Căci promisiunea este pentru voi, copiii voștri, pentru acei ce sînt departe acum, și atît de mulți cîți va chema Domnul Dumnezeuul nostru.” Cu alte cuvinte, “Această binecuvîntare de mană care a căzut aici, așa cum a căzut mana acolo în urmă, ea va fi pentru această generație, generația următoare, generația următoare, la Jeffersonville, Indiana, și la cele mai îndepărtate părți ale lumii.”

⁷⁸ Și același Duh Sfînt care a căzut atunci, cade acum; aceleași rezultate, același lucru, același popor. Vedeți ce vreau să spun? Doar perfect!

⁷⁹ Observați, “Eu îi voi da lui; cel care biruiește, Eu îi voi da Pîinea Vieții.” El a spus asta înaintea uneia dintre biserici. “Și el nu va mai înseta, nici nu va mai flămînzii el. El nu va mai înseta niciodată.” Dacă un om vreodată... Aici este aceasta; strîngeți-vă bine jacheta. Dacă un bărbat sau o femeie a primit într-adevăr vreodată Duhul Sfînt, voi niciodată nu veți fi în stare să-l mai clintiți. El știe unde este. Voi puteți veni cu ismuri și fiecare lucru. El va păși chiar drept prin ele. “El nu va mai înseta niciodată.” El știe întocmai exact Cine este Făcătorul lui; nu va fi confuz niciodată. Nu-l deranjează; el se mișcă drept înainte.

80 “Eu îi voi da din Pîinea Vieții, și el nu va mai flămînzii niciodată, nici nu va mai înseta el.” Vedeți? “Și Pomul care este în mijlocul paradisului lui Dumnezeu, și din care el va mîncii, vedeți, Pomul.” Care, Pomul era Cristos Isus. Vedeți? Și Cristos Isus, fiind mort, El a venit înapoi în formă de Duhul Sfînt, astfel El este aici, și mana care se mîncă în Biserică.

Observați, iată, acel, al 6-lea verset.

Și el ne-a făcut preoți și regi pentru Dumnezeu . . .

81 “Preoție spirituală; națiune roială; jertfă spirituală.” Ce este aceasta acum? “Jertfe spirituale, aceea este,” citînd Scriptura, “aceea este, roadele buzelor noastre, dînd laudă Numelui Lui.” Acum ce fel al unei ce? “O jertfă spirituală.”

82 Acum, noi am putea tot atît de bine să începem chiar aici, observați, un loc bun de unde să începem.

83 Cînd vine o mică confuzie în biserică, tu nu alergi acolo deoparte și te bosumfli acum. Dacă tu ești, tu sigur nu ești un preot. Vezi, tu te rogi prin aceea. “Jertfă spirituală, roadele buzelor noastre dînd laudă Numelui Său.” Vedeți ce vreau să spun?

84 “Păi,” voi ziceți, “eu nu simt să merg la biserică.” Dar tu ești un preot. Este datoria ta. Tu trebuie să fii acolo.

85 “Păi, eu doar nu simt să iau parte în serviciu.” Tu ești un preot, “făcînd o jertfă, o jertfă spirituală.” Nu să-i dai cuiva ceva dă-mă-mai-departe, cum o numesc ei astăzi; toată aceea este bine, eu nu am nimic împotriva ei. Nu să mergi să iei pe cineva să vină la biserică; toate acelea sînt bune, nu am nimic împotriva acesteia. Dar, acesta ești tu, *tu* faci jertfa spirituală, “roada buzelor *tale* dînd laudă Numelui Său.”

86 Cînd vedeți timpul venind că fiecare hulește și zice aceste lucruri, și fac lucruri greșite, ce faceți voi, mergeți mai departe? Voi ar trebui să stați acolo cu o jertfă spirituală, zicînd, “Sîngele lui Isus Cristos curățește de toate păcatele,’ mă face o creatură nouă în Cristos Isus.”

“Tu ești nebun, omule!”

87 “Conform cu ceea ce tu spui. Este în ordine. Dar, pentru mine, ‘Aceasta este Puterea lui Dumnezeu spre mîntuire.’ Eu O cred.” Vedeți?

88 Acum, voi ziceți că voi credeți în vindecare Divină? “Oh, uh, eu nu cred. . . Mai bine să întrebii pe păstorul nostru.”

89 Ce crezi *tu* despre aceasta? Tu ești preotul acum. [Fratele Branham bate pe amvon de două ori—Ed.] Tu ești omul. Zici, “Da, domnule! Eu O cred, deoarece Cuvîntul lui Dumnezeu zice că Aceasta este așa!” Tu crezi în botezul Duhului Sfînt? “Da, domnule!” Cum știi tu? “Eu L-am primit.” Amin. O binecuvîntare spirituală! Duhul Sfînt care a căzut peste apostoli, același Duh Sfînt cade acum.

90 Voi ziceți, “Doar pentru apostoli”? Noi vom stabili asta după puțină vreme, să vedem dacă a fost sau nu.

91 În regulă, “O preoție spirituală, oferind jertfe spirituale.”

Acum, acum al 8-lea verset din . . . al 7-lea.

Iată, el vine cu nori; . . .

92 Acum să mă opresc aici doar un moment. “Nori,” nu înseamnă că El vine pe un nor mare de furtună.

93 Și, mama, binecuvîntată-i fie inima, ea șade aici pe undeva. Când eu eram un băiețuș, ea ședea și-mi spunea, zicea, “El vine pe un nor mare măreț; se va ridica într-o zi, și Dumnezeu o să vină.

94 Și, acum, “norii” în care El vine. Dacă noi aveam măcar timpul să luăm toate acestea înapoi, și să luăm cadrul real al întregii lucrări! Acum, “norul” în care El vine, nu este un nor ca un nor de furtună. Ci, acesta este “un nor de slavă,” în care vine El. Vedeți? Vedeți?

95 Acum, când Isus a fost preambrit de Dumnezeu, pe Muntele Transfigurării, “norii l-au preambrit pe El și veșmîntul Lui.” Vedeți?

96 Și când Ilie a coborît jos, un nor a venit jos și l-a primit sus. Nu un—nu un Stîlp de Foc, nu . . . eu vreau să spun, că nu un nor de furtună, ci, “un nor de slavă.”

97 Marea Lui, Prezență glorioasă va lovi pămîntul. “El vine în nori.” Oh, îmi place asta! “Nori,” acolo va fi val după val, din slava Lui, va veni de-a lungul pămîntului, și învierea sfinților va veni. Când acel Duh Sfînt binecuvîntat care a locuit în inimile lor, și ei au murit, cu cadavrele lor zăcînd acolo, și cu petele de lacrimi pe obrajii lor, și lucruri ca acelea, și ei sînt așezați afară aici în cimitir. Un mare val din același Duh, și un whoosh,” val după val!

98 “Cel ce era ultimul va fi primul, și cel care era primul va fi ultimul.” Cum poate să fie în felul acela? Acea este ordinea învierii. Eu nu o să cunosc pe nimeni în generația dinaintea mea, sau generația după mine. Eu îi voi cunoaște pe aceia din această generație. Și fiecare generație va veni, succesiv, întocmai cum a mers în jos. “Cei care au fost ultimii vor fi primii.” Sigur, aceasta trebuie să fie. Vedeți? Eu voi cunoaște poporul lui; bunicul lui, poporul lui; înainte în jos în felul acesta.

99 Val după val, după val, după val, iar sfinții înviind de pretutindenți! Nu va fi aceea minunat? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Amin. Asta îi face pe oamenii bătrîni să se simtă tineri din nou. Da. Acum observați cu atenție. În regulă.

...vine în—în *nori*; și fiecare ochi îl va vedea (nu contează cât de departe în urmă au murit ei; ei totuși îl vor vedea), și aceia de asemeni care L-au străpuns: și toate neamurile pământului se vor boci din pricina lui. Chiar așa, Amin.

¹⁰⁰ Ioan doar trebuia să țipe, “Amin!” Aceea este, “Așa să fie! Să fie în felul acela!”

Eu sînt Alfa și Omega, . . .

¹⁰¹ Acum *Alfa* este “A” în alfabetul Grecesc. *Omega* este “Z” în alfabetul Grecesc. Acum, cu alte cuvinte, dacă se traducea astăzi, “Eu sînt A la Z.” Acum cine altul este acesta? “Eu sînt Primul; Eu sînt Ultimul. Eu sînt de la A la Z.”

¹⁰² Doresc să fim avut timp să intrăm asupra Divinității lui Cristos, chiar acum, care ar fi foarte potrivit la timpul acesta, Divinitatea.

¹⁰³ Astfel, zilele în care așa de mulți oameni încearcă să-L facă doar un învățător, doar un filozof, sau doar un profet. El era Dumnezeu. El era sau Dumnezeu sau cel mai mare înșelător pe care l-a avut lumea vreodată. Dacă El era un profet, singele Lui era un om. Dacă El era un—un învățător, un educator, singele lui era un om.

¹⁰⁴ El era Dumnezeu, și Singele Lui era Divin. Dumnezeul Atotputernic a preaumbrît-o pe fecioara Maria și a creat celula de Sînge în pîntecele ei care a născut pe Fiul, Cristos Isus. Și Dumnezeu a binevoit și a locuit în trupul acela, Dumnezeu (Emanuel), s-a făcut trup printre noi; să îndepărteze păcatele.

¹⁰⁵ Cînd Dumnezeu a făcut primul Lui om, El l-a făcut în chipul Lui propriu, care era un om spirit, în Genesa 1:26. În regulă. Apoi acolo nu era nici un om să are pămîntul, după ce El a făcut deja omul, parte bărbătească și femeiască. Noi vom intra în asta, după un timp, asupra acelor “șapte stele.” Dar chiar. . . Dar El l-a făcut amîndouă masculin și feminin, în urmă acolo la început, asta-i adevărat, “în propria Lui imagine.” Și Dumnezeu este un Duh.

¹⁰⁶ Și atunci, Genesa 2, acolo nu era nici un om să are pămîntul, astfel Dumnezeu l-a pus în trup; a făcut om, nu în chipul Lui, ci din pulberea pămîntului, asta-i adevărat, i-a dat o mîna ca de o maimuță, și un picior ca de un urs, sau oricum; eu nu știu, dar El i-a dat cinci simțuri să contacteze casa lui pămîntească. Și apoi omul acela a păcătuit.

¹⁰⁷ Și Dumnezeu a venit jos și s-a făcut om, ca să îndepărteze păcatul omului, (amin) răscumpărînd!

Eu sînt Alfa și Omega, . . .

¹⁰⁸ Eu m-am uitat la El aici în Apocalipsa capitolul al 4-lea. Cînd Ioan s-a întors să vadă Glasul acesta din nou, ce vorbea către el, “El ședea pe un Tron, și un curcubeu era deasupra

capului Lui.” Și curcubeul are șapte culori perfecte, și aceste șapte acoperă. . . culori perfecte au reprezentat Cele Șapte Epoci ale Bisericii. Asta-i adevărat, din nou. Și ce era aceasta? Aici este ea. Frate, aceasta este proaspătă. Priviți, șapte culori perfecte, șapte! Iar un curcubeu reprezintă un legământ.

¹⁰⁹ Dumnezeu i-a dat lui Noe curcubeul, mai întâi, ca un legământ. Și acele elemente încă sînt pe pămînt, ca promisiune a lui Dumnezeu înaintea lui; cînd plouă, el vede curcubeul. El a zis, “Eu nu-l voi mai nimici cu apă niciodată.”

¹¹⁰ Și atunci el a privit asupra lui Isus, și avea șapte culori ale curcubeului deasupra Lui; El era în acesta, care era legământul lui Dumnezeu. Și El stătea în mijlocul a Șapte Sfeșnice de Aur. “Și El arăta ca piatra de iaspis și de sardiu.” Iaspisul era Ruben, iar piatra de sardiu era Beniamin; aceia erau primul și ultimul dintre patriarhi. Acel “Alfa și Omega; Începutul și Sfirșitul,” și cele șapte culori ale curcubeului, Șapte Epoci ale Bisericii, legământul cu El, în cele Șapte Sfeșnice de Aur, cu cele șapte stele. Oh, ce tablou, dacă noi ajungem la aceasta după o vreme, poate, cu voia Domnului. În regulă.

. . . Alfa și Omega, începutul și sfirșitul, zice Domnul, care este, . . . care era, și care urmează să vină, cel Atotputernic.

¹¹¹ Ooh! Cine este El? Despre ce este această descoperire? Isus Cristos. Și, aici, El nu este un profet. Aici, El este cel Atotputernic, Dumnezeu manifestat; Alfa, Omega. “Eu sînt de la A la Z. Eu sînt Acel Care Era, Care Este, și Va Veni. Eu sînt cel Atotputernic.” Destul de clar, nu-i așa? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Nici o șansă de controversă aici. “Domnul, Care Era, Care Este, și Va Veni, cel Atotputernic.”

¹¹² Acum Ioan vorbește. Ascultați.

Eu Ioan, care sînt de asemenea fratele vostru, și simțitor în necaz, și în Împărăția și răbdarea lui Isus Cristos, eram în Insula care se cheamă Patmos, pentru cuvîntul lui Dumnezeu, . . .

¹¹³ Ziceți, v-ați putea imagina un om să fie pus într-un loc ca acela, pentru Cuvîntul lui Dumnezeu? Da.

. . . pentru cuvîntul lui Dumnezeu, și. . . mărturia lui Isus Cristos.

¹¹⁴ El a fost exilat acolo afară pentru predicarea Cuvîntului la un popor religios. Aceea este ce spune Cuvîntul. Nu-i așa? El era acolo afară pentru predicare; exilat, excomunicat din biserică, din societate, din toată lumea. Amin. Dar el nu a fost excomunicat de la Acela Care l-a iubit și l-a spălat în Singele Său Propriu. El era cu Prezența Lui, în insula numită Patmos, “din cauza Cuvîntului lui Dumnezeu.”

115 Mă întreb cîți predicatori de astăzi ar merge? Ajunge jos pînă cînd merge, face ceva puțin, se supără de ceva mărunț, noi devenim așa de tulburați privitor la aceasta. Și aici omul acesta a fost fiert în ulei pentru douăzeci și patru de ore, și aruncat afară pe insula Patmos, și Domnul încă era cu el.

116 Îmi place doar cîntarea aceea veche pe care ei o cîntau, “Dacă Isus merge cu mine, eu voi merge oriunde.” Noi o cîntăm, dar mă întreb dacă noi într-adevăr o intenționăm. După părerea mea cîntată, nu va fi prea mult pînă cînd vi se va da o șansă să o dovediți, astfel voi mai bine să fiți într-adevăr siguri. Cercetați-vă, faceți inventarul, vedeți dacă fiecare lucru este chiar în regulă.

117 Acum, doar cum, doar trebuie să ajungem să începem aici acum. Ioan răspunde, și el a zis că el era “în insula Patmos, pentru Cuvîntul lui Dumnezeu, și mărturia.”

Eu eram în Duhul. . . (Îmi place asta.)

Eu eram în Duhul în ziua Domnului. . .

118 Vorbind despre o altă zi, acum; către prietenii mei Adventiști, în care sîntem siguri să intrăm în aceasta, după un timp. În regulă.

. . . în Duhul în ziua Domnului, a ajuns în Duhul, și am auzit în spatele meu un glas măreț, . . . al unei trîmbițe,

119 Să nu părăsim aceste simboluri acum. Noi punem baza acum, astfel noi știm despre ceea ce vorbim cînd eu ajung aici. Vedeți despre ce urmează să vorbim noi, “Cine este Acesta? Ce este acest Om? Ce este Descoperirea lui Isus Cristos? Cine este El, oricum? Cum a venit El? Ce înseamnă Acesta pentru mine?” Vedeți dacă El înseamnă ceva pentru voi, vedeți. “Să văd ce are loc acolo, pentru mine.” Observați.

Eu eram în Duhul. . .

120 Nu contează cît de sfînt ești, cît de evlavios ești, cît de mult predicator sau membru laic, sau orice ești tu, tu nu vei fi în stare să ajungi nicăieri cu Dumnezeu pînă cînd tu ajungi în Duhul. Asta-i adevărat. Eu nu vreau să spun să ajungi în emoții. Eu vreau să spun să ajungi în Duhul. Vedeți? Vedeți? Vedeți, voi ajungeți în emoții, faceți orice. Dar cînd tu ajungi în Duhul, tu vezi lucruri. Asta-i adevărat.

121 Pot să-mi imaginez pe bătrînul Ilie, bătrînul profet, jos acolo în ziua aceea cînd—cînd un . . . cînd fiul lui Ahab, aceia, au făcut o alianță cu ceva necredincioși, și—și Iosafat s-a unit cu ei. Și ei au mers afară în pustie pentru șapte zile, și nu au adus vreo busolă. Doar pentru șapte zile, suficient să poată avea grijă de ei pentru șapte zile; nu au consultat pe Domnul; doar au mers înainte afară, oricum.

122 Nu este asta întocmai ca oamenii? “Oh, eu îți spun, aceea este un lucru mai bun. Eu voi termina cu biserica aceasta și voi merge acolo la *aceea*.” Acum voi mai bine să consultați pe Domnul referitor la *aceea*, să aflați ce este *aceasta*.

123 Au mers acolo afară și au aflat că au dat de necazuri. Rezerva de apă s-a terminat. Asta este treaba cu bisericile de astăzi, mergeți în jur și faceți o mulțime de lucruri și nu vă consultați cu Domnul despre *aceasta*, și rezerva voastră se întrerupe. Voi vă întrebați de ce nu primiți binecuvântările pe care obișnuiați să le primiți, și Puterea lui Dumnezeu să lucreze printre voi, poate că linia de alimentare a fost tăiată. Voi știți, când ieșiți afară, apa . . .

124 Eu ajung în deșert uneori, acolo afară în Arizona. Și eu observ că fiecare tufiș micuț bătrîn în deșertul acela este vătămător; el te va împunge. De fiecare dată când vii împotriva lui, el te va împunge. Din cauză că nu are suficientă apă care să-i poarte de grijă, spinii ies afară ca o apărare.

125 Voi veniți înapoi aici sus, sau în Oregon sau pe undeva unde plouă tot timpul, și fiecare din ele de același fel de tufiș nu au un spin pe ele. Vedeti, apa le păstrează moi.

126 Și asta este treaba și cu biserica. Când voi ajungeți cu totul uscați și încătușați, și fiecare lucru, voi ajungeți așa de reci și formali și indiferenți, voi nu obțineți nici o binecuvântare spirituală, atunci inima voastră ajunge toată plină și umplută cu indignare și mînie, și, fiecare, “Oh, eu mă voi revanșa cu el. Eu mă voi revanșa cu ea. Eu voi părăsi biserica.” Doar o grămadă de spini care trăiesc în deșert. Asta-i adevărat. Ceea ce voi aveți nevoie este ceva Apă bună a Duhului Sfînt de modă veche să ploaie peste voi, să înmoaie *acea inimă veche de carton*. Amin.

127 Eu nu—eu nu încerc să fac pe clovnul. Încerc să aduc *aceasta* la voi. Frate, tu o să afli, dacă tu iei semnul fiarei, unde urmează să stai. Și tu ești absolut fără ajutor și fără speranță când tu faci *aceasta*. Acolo nu mai este iertare pentru *aceasta*. Tu nu poți ieși niciodată din *aceasta*. Asta-i adevărat. Tu o poți face printr-o clipire a ochiului tău, aproape, vedeți, așa ca fiți atenți. Acum aici este *aceasta*. Îi va da lui... Observați, deșertul . . .

128 Eu am zis, apele, cum că apele i-au ținut moi. Asta este ceea ce facem noi astăzi, ajungem în Duhul. Ioan a zis, “Eu am fost în Duhul.”

129 Când Ilie acolo afară în deșert, ei au venit jos. Iosafat a zis, “Să mergem jos și să consultăm profetul.” Ei au mers jos înaintea profetului.

130 Păi, acum, el și-a ridicat indignarea lui neprihănită. El se uită acolo la omul acela, și a zis, “De ce nu te duci la

dumnezeul mamei tale? De ce nu te duci înapoi la ai tăi, biserica veche, rece, formală? De ce ai venit tu la mine, când ai ajuns în necaz?” Acela nu era un lucru prea bun de spus, dar acela era tot atât de mult cuvînt ca să însemne asta. “De ce ai venit tu jos la mine? De ce nu te duci la dumnezeul mamei tale? Voi toți aveți bisericile acelea mari frumoase, și toți preoții aceia bine hrăniți, și așa mai departe, înapoi acolo. Du-te înapoi și întreabă-i pe ei despre aceasta. De ce vii tu aici jos la mine?” Iuh! Doamne! El cumva a devenit tot înțepat, destul de sigur, nu-i așa? El a zis, “Dacă nu era că eu am respectat prezența celui om evlavios, Iosafat; eu nici măcar nu m-aș uita la tine.” Oh, doamne, în ce situație a intrat profetul acela! Acum el era cu totul în felul acela de impas.

¹³¹ El a zis, “Păi, aduceți-mi un cîntăreț.” Unii oameni nu cred în muzica din biserică. Dar el a zis, “Aduceți-mi un cîntăreț.” Și cînd cîntărețul a început să cînte ceva imn vechi bun, *Mai Aproape, Dumnezeul Meu, De Tine*; oricum vreți să-l numiți, eu nu știu. Cînd cîntărețul a început, să se roage, Duhul lui Dumnezeu a venit peste profet. Și cînd Duhul a venit peste el, el a ajuns într-o vedenie; el a început să vadă lucruri.

¹³² Voi trebuie să obțineți Duhul lui Dumnezeu. Sau, voi ziceți, “Eu nu pot înțelege cum oamenii pot spune, ‘Amin.’” Intră odată în Duhul. Asta-i adevărat.

¹³³ Eu nu pot înțelege cum stau ei la jocul de baseball și se bate unul pe altul pe spate, și țipă și chiuie, și-și trag pălăriile jos și se agită. Arată ca nebuni, pentru mine. “Păi,” voi ziceți, “tu nu ești un pasionat prea bun al baseballului.” Eu sînt tot așa de mult. . .

¹³⁴ Cum este cu voi, ca un Creștin? În regulă. Asta-i adevărat. Voi trebuie să ajungeți în Duhul acestuia.

¹³⁵ În felul acesta este cînd voi mergeați la dans. Eu nu cred că voi ați merge acum. Cu siguranță nu. Dar dacă voi—voi obișnuiați să mergeți, ei trebuiau să pună muzica de chiuit, și să bată orchestrele și să bată tobele, și să facă fiecare fel de lucru care era privitor la acesta; și femeile alergau acolo afară, pe jumătate goale și toate celelalte, și dansau pe dușumele, și alte lucruri; vă aduce în duhul să dansați. Păi, asta-i adevărat, voi intrați în duhul acestuia. Acesta este duhul Diavolului. [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Mă bucur că ați zis, “Amin,” deoarece acesta este adevărul. Eu o voi dovedi cu Biblia. Asta-i adevărat. În regulă.

¹³⁶ Ziceți, “Păi, eu nu cred asta, frate.” Păi, tu, aceasta nu este ce spui tu, sau ce gîndesc eu.

¹³⁷ Aceasta este ce spune Cuvîntul lui Dumnezeu. Acea este ceea ce o stabilește. Acela este Cuvîntul final. Da, domnule. El a zis, “Dacă voi iubiți lumea, sau lucrurile din lume, dragostea lui Dumnezeu nici măcar nu este în voi.” Asta-i adevărat. Și vă

amintiți de acea micuță, femeie bătrână care a învățat fiica ei să danseze step, și lucruri ca acelea, și a mers jos acolo și a dansat înaintea regelui, și a cerut capul lui Ioan Botezătorul; șaptezeci din copiii ei au murit ca prostituate și pe spânzurați. Voi puteți vedea ce o face în felul acesta.

¹³⁸ Mama lui Moise a stat acasă, și l-a ținut, și l-a învățat Cuvântul Domnului, voi vedeți ce i s-a întâmplat lui și la ai lui. Prin el a ieșit. . . Abraham, și așa mai departe, și înainte în jos.

¹³⁹ În regulă, doar depinde de ceea ce vrei tu să faci. Tu, tu ești un agent de liberă alegere. Tu acționezi după cum tu dorești să acționezi. Corect. Dumnezeu a pus înaintea omului, ca în grădina Edenului, Pomul Vieții sau pomul morții. Tu îți faci alegerea. Vedeți? Pentru orice este încântat sufletul tău, aceea este ceea ce vei mânca. Observați acum. Și ei erau. . .

¹⁴⁰ Eu vreau să o citesc din nou acum. El era în Duhul. Duhul a venit peste el. El a început să vadă lucruri. Acum priviți.

Eu am fost în Duhul în ziua Domnului, și am auzit. . .

Am ajuns în Duhul în ziua Domnului, și am auzit în spatele meu un glas mareț, . . . al unei trâmbițe,

¹⁴¹ “Trîmbiță.” *Trîmbița* este un “anunț.” Gabriel, la Venirea Domnului, va suna trîmbița lui Dumnezeu. Aceasta era trîmbița lui Dumnezeu care suna. Cu alte cuvinte, El se pregătește să anunțe destinația Eternă a lumii. O trîmbiță! Ce este ea? “Pregătiți-vă. Eu am să-ți dau descoperirea lui Isus Cristos, să o dai la biserică. Eu am să-ți vorbesc, care va fi destinația lumii, pentru acei care primesc și acei care resping.”

¹⁴² O trîmbiță a lui Dumnezeu. “Atenție!” Fiecare om, cînd suflă trîmbița, el își apucă sabia și stă la un loc, atenție. Trîmbița!

¹⁴³ Pavel a zis, “Dacă trîmbița dă sunetul nesigur, cine se va pregăti pentru război?”

¹⁴⁴ În felul acela este astăzi. Oh, frate, cînd eu privesc în jur și văd toate aceste biserici reci, formale, indiferente, și lucruri ca acestea, “avînd o formă de evlavie, și tăgăduind Puterea din ea,” cum poate un om să se pregătească? Dînd un sunet nesigur!

¹⁴⁵ Ziceți, “Păi, acum, eu voi adera la biserici. Eu voi merge acolo și încerc pe Metodști, sau pe Baptiști, sau pe Luterani, sau pe Penticostali. Eu voi face ceva. Eu voi face un fel de mișcare.” Oh, aceea nu este.

¹⁴⁶ “Dacă un om nu se naște din nou.” Mie nu-mi pasă dacă el este Metodist, Baptist, Penticostal, sau orice este el, tu trebuie să te naști din nou; tu nu vei intra în Împărăție. Amin.

147 Priviți, “Glasul unei trâmbițe, zicînd către mine, ‘Eu sînt Alfa și Omega.’”

148 Primul lucru acum, El se prezintă aici, “Acel Eu sînt, Primul și Ultimul.” Primul lucru, cînd trâmbița lui Dumnezeu a sunat, el s-a întors. Și El a zis, “Eu sînt Alfa și Omega. Eu sînt de la A la Z. Eu sînt totul din acesta acum. Stai și ascultă la Mine, o vreme.” În regulă.

...primul și ultimul:...Ce tu vezi, scrie într-o carte,...(aceea este Cartea aceasta pe care o citim noi)...și trimite-o către...

149 Unde? Adresată specific. Pe unde, înapoi la epocă? Nu. “La biserică.” La biserică! Observați.

Ce tu vezi, scrie într-o carte, și trimite-o la cele șapte biserici care sînt în Asia;...

150 Care, era un model al bisericii. Acum noi vom ajunge în aceea, în cîteva minute, arătînd cum Vechiul Testament s-a tipizat în șapte epoci. Șapte epoci așezate, sau șapte biserici așezate aici în Asia, care Biblia învață clar, care era o umbră, sau un model al celor Șapte Epoci ale Bisericii care veneau. Și prin ajutorul lui Dumnezeu, și cu Biblia, putem dovedi că fiecare epocă a bisericii s-a așezat întocmai exact unde a spus El că ea va fi, întocmai exact unde a spus Biblia că va fi. Iar noi sîntem la sfîrșitul ultimei epoci a bisericii.

151 Și mergem înapoi în Vechiul Testament, și luăm visul lui Daniel, și i-a arătat vedenia despre împărăția Neamurilor, cum că el a văzut un chip stînd în picioare; cu un cap de aur, piept de argint, și coapse de bronz, și labelle picioarelor și picioarele din fier și lut. Și a arătat cum fiecare din împărățiile acelea s-au succedat una pe alta, întocmai exact în felul cum a spus Biblia. Și, priviți, capul de aur, Babilon; Mezii și Persia, Grecii; și imperiul Roman; iar imperiul Roman s-a rupt în zece împărății, Roma de est și de vest, și așa mai departe. Și înăuntru acolo, acolo era fier și lut, și ele nu se amestecau împreună; Protestanți și Catolicism sub aceeași stăpînire a Neamurilor. Și el a zis că chiar să încerce să rupă puterea una la cealaltă, ele se vor căsători una cu alta, întocmai exact ceea ce ele fac astăzi, exact.

152 Și împărăția aceea în zilele acelor împărați. Dumnezeu Cerului a tăiat o piatră din munte, fără mîini, care a lovit acest chip la picioare și a zdrobit toate împărățiile Neamurilor. Și Împărăția lui Cristos a stăpînit și domnit, și a crescut, și a acoperit pămîntul și marea și cerul. Împărățiile Neamurilor s-au șters ca treieratul, ca pleava pe o arie de treierat în timpul verii. Ce tablou în care trăim noi! Aceasta-i adevărat.

153 Și astăzi, voi vedeți Catolicii și Protestanții se căsătoresc unii cu alții, încercînd să-și frîngă puterea; creșteți copiii

voștri, trebuie să promiteți că îi creșteți în *acest* fel sau *acel* fel. Noi vom ajunge la aceasta, după puțin, în câteva seri. Observați cum este aceasta, și cum (cealaltă) tăria fierului a dominat peste cealaltă, a sfărîmat-o în bucăți și a spulberat-o departe.

¹⁵⁴ Dar Mielul a venit și a stat! Și oamenii sfinți în ziua aceea. . .

¹⁵⁵ Și cum că puterea Romană a mers prin fiecare națiune. Nu există o altă putere în lume, și numai o singură cale prin care poate trece, este prin Catholicism, biserica Catholică, în toată lumea, rupîndu-se acolo afară. Acesta este un tablou uimitor, mare aici.

¹⁵⁶ Acum către voi Protestanții, doar țineți-vă încălțămintea, deoarece, frate, tu ești chiar cu acesta. Și eu o pot dovedi prin Cuvîntul lui Dumnezeu, că tu ești chiar în acesta tot atît de mare ca—ca restul dintre ei.

¹⁵⁷ Acum, priviți acum, “Primul și Ultimul. Ce tu vezi, scrie într-o Carte.” Acum El a zis către ei:

. . .scrie aceasta într-o carte, și trimite-o la. . .
*bisericile, care sînt în—în Asia; la Efes, și la Sardis,
 și. . .Pergam, . . .și așa mai departe, și Filadelfia, și. . .
 Laodicea.*

¹⁵⁸ Acum ne vom opri aici, doar un moment sau două, doar să vedem cît timp mai am, deoarece eu vreau să ajung la această idee fundamentală aici, despre Efes, și să o trag dincoace la Laodicea, și să vedem dacă noi nu sîntem modelați în aceeași biserică, vedeți, să vedem dacă noi nu trăim în această zi.

¹⁵⁹ Oh, Biserică a viului Dumnezeu, ridică-te și strălucește. Priviți. Voi nu vă dați seama. Eu doresc să fi avut un fel de șoc pe care aș putea să vi-l dau, în vreun fel. Eu doresc ca Duhul Sfînt să vină în marea Lui putere și să vă mute la un loc încît voi să apucați această Biblie și să ziceți, “Lasă-mă să mă uit în Aceasta!” Cînd voi vedeți:

Neamurile se sfărîmă, Israel se trezește,
 Semnele care Biblia le-a prezis;
 Zilele Neamurilor numărate, cu chinuri împovărate;
 “Întoarceți-vă, O risipiților, la ai voștri,” Asta-i
 adevărat.

Ziua răscumpărării este aproape,
 Inimile oamenilor slăbesc de frică;
 Fiți plini cu Duhul lui Dumnezeu, lămpile
 voastre curățite și clare,
 Priviți sus, răscumpărarea voastră este
 aproape!

¹⁶⁰ Asta-i adevărat. Oh, ce zi! “Scri-o, și trimite-o la biserici.”

¹⁶¹ Acum, întocmai cum Israel a intrat în frumusețea lui, în urmă la început sub Abraham, a venit înainte în jos prin

patriarhi. Și în ziua lui Ahab el a mers în epocile întunecoase, cea mai întunecoasă epocă pe care a văzut-o biserica. A mers afară de acolo. . . Și în timpul acela, cum că Ahab s-a căsătorit cu Izabela, a adus idolatria în biserica ortodoxă.

¹⁶² Același lucru, că, Protestantismul s-a căsătorit cu Romanismul în cei o mie cinci sute de ani de epoci întunecoase, în biserica Pergam, și a ieșit cu idolatrie, sub formă de Creștinism, mergînd înainte afară în epoca căldicică care vine înaintea noastră. Și noi sîntem în ea chiar acum. Noi sîntem în epoca căldicică.

¹⁶³ Voi nu o credeți? Acum eu am să șed jos asupra. . . voi oamenii de afară din celelalte biserici. Voi sînteți într-o epocă căldicică. Și evangheliștii voștri traversează pămîntul, în jurul pămîntului, predicînd lucruri ca acestea; voi nu ajungeți nicăieri. Voi strigați. . . Voi Bapțiștii strigați, "Cu un milion mai mulți în '44." Ce ați obținut voi cînd i-ați avut? Doar ați avut o grămadă de păcătoși să vină înăuntru, cu numele lor în registru, asta-i adevărat, să zică că ei aparțin la biserica Baptistă. Nu numai atît, dar, voi aveți pe Metodiști, Campbelliști, și întregul grup, tot așa de formali și indiferenți. Billy Graham a avut asta, "Treizeci de mii de convertiți," el a zis, "și șase săptămîni. . ." Și șase săptămîni mai tîrziu el nu a mai putut să găsească treizeci. De ce? De ce? Ei nu au obținut nimic, de la început. Doar o grămadă de păcătoși, cînd ei și-au pus numele în carte, sub farmecul unei treziri.

¹⁶⁴ El a zis, "Împărăția Cerului este ca unul care aruncă năvodul în mare. Cînd el a scos-o, el avea de toate." El avea broaște țestoase. El avea raci. El avea broaște țestoase de apă dulce. El avea păianjeni. El avea gongi de apă. El avea șerpi. Asta-i adevărat. Dar înăuntru acolo, el avea ceva pești, de asemeni.

¹⁶⁵ Și cînd un om predică o trezire sub puterea și demonstrarea Duhului Sfînt, năvodul este tras în jurul oamenilor. Asta-i adevărat. Și, dar, dacă el este o goangă de la început, el este o goangă la sfîrșitul trezirii.

¹⁶⁶ Dacă el este un păianjen de apă, primul lucru care-l știți, el va merge să privească în jur, zicînd, "eu nu cred în treaba asta veche oricum," și țopăie înapoi către apă.

¹⁶⁷ Dacă el este un șarpe, el va zice, "Eu v-am spus despre aceasta," și el va pleca. El era un șarpe, de la început. Natura lui era. Și el nu va fi nimic altceva pînă cînd natura aceea este schimbată.

¹⁶⁸ Un om nu poate adera la biserică, sau să fie cu totul prelucrat emoțional, sau orice altceva, și să devină un Creștin. Aceasta trebuie să fie o Naștere solidă a Duhului; o murire sinceră, strigînd, să zacă acolo pînă cînd el moare de două ori. Amintiți-vă, viața poate să vină numai din moarte.

169 Un bob de grâu, dacă el rămîne, el rămîne singur, el nu va însemna nimic mai mult decît acel singur bob de grâu. “Dacă un bob de grâu nu cade în pămînt, el rămîne singur.” Dar cînd el cade acolo, el putrezește, se contaminează, și din mijlocul acelei putreziri vine germenele de viață care îi dă viață și produce mai mult.

170 Dacă biserica nu este născută din nou, să moară față de crezurile și teologiile ei, și așa mai departe, și să fie născută din nou din Duhul lui Dumnezeu, ea va fi una veche, rece, formală, neevlavioasă, indiferentă. Amin. Asta-i adevărat. Aceea este de modă veche, predicare cu savoare, dar ea te va salva, frate. Asta-i adevărat. Ea te va ține cînd furtunile suflă tare. Ajungeți înrădăcinați și prinși în pămînt. Radeți jos toată murdăria înainte să vă turnați betonul vostru; observați, asta-i adevărat, și barele de ancorat bine în jos și strînse. Oh, frate, ce zi în care trăim noi; epocă a bisericii, formală indiferentă! Da, domnule.

“Către cele șapte biserici,” a zis, “trimite acest mesaj.”

171 Acum, în epoca aceea a bisericii, ei au început să vină înăuntru; ei s-au cununat în idolatrie. Ei fac același lucru acum; ei au venit înăuntru, făcînd același lucru. Și din aceea, au venit în Creștinism formal, au început să se vestejească pînă cînd ei ajung jos la ultima epocă a bisericii.

172 Acum, biserica modernă, pe care noi o numim “denominațiunea.” Noi oamenii sfințeniei, voi știți, noi îi numim, “cei moderni,” și ei se duc acolo afară și încep în trezirea lor, de asemeni. Voi ziceți, “Ei nu ajung nicăieri.”

173 Dar acum așteptați doar un minut. Ce avem noi? Nu avem nimic, nimic mai mult decît au ei. Aceasta este exact corect. Atît timp cît noi ne certăm și fierbem și ne agităm unii cu alții, noi încă umblăm ca oameni; pînă cînd un om poate veni jos la altar și să se pună în ordine cu Dumnezeu, pînă cînd el poate să treacă cu vederea lucruri mărunte și să se miște înainte cum i se cuvine unui Creștin. Oala nu poate să numească ibricul negru. Corect. Și să nu strigați la ei. Să ne curățim propriile noastre trepte mai întii.

174 Scuzați-ne, străinilor, eu îi dau bisericii puțină bătaie a Evangheliei acum. Observați, asta-i adevărat. Aceasta este exact ceea ce aveți nevoie.

175 “Oh,” voi ziceți, “noi Îl avem.” Și mergeți sus acolo și bateți pianul cît de tare poate să meargă, și o grămadă de tobe, și alergați în sus și-n jos pe dușumea, și mergeți afară și vă certați cu vecinul vostru. Aveți voi ceva? Aha. Nu, domnule. Singurul lucru pe care îl avem este un căldicel. Atît timp cît muzica funcționează, noi funcționăm. Cînd muzica se oprește, noi ne oprim. Frate, să nu numești pe celălalt om ceva; să te uiți în jurul propriei tale uși, mai întii. Amin.

176 Eu vă spun, noi avem nevoie de o trezire de modă veche așa cum noi aveam jos în țară, când ei stăteau pe fețele lor toată noaptea. Nu să ne agităm, ci când este întristare reală evlavioasă; și nu să mergă înapoi la altar și să stea, ci să mergă afară și să se pună în ordine cu vecinii cu care ei au făcut greșit, și să se îndrepte. Voi știți că asta-i adevărat. Dureros, dar, frate, aceasta vă va ajuta. Asta-i adevărat. Voi trebuie să știți asta, prietenul meu. Da, domnule.

177 Căldicei, asta este o condiție oribilă în care să fie biserica. Dacă voi nu vegheați, Branham Tabernacle a ajuns în aceeași înclinare. Ascultați, voi știți aceste lucruri. Aceasta s-a învățat, an după an, după an, după an, la această platformă, avertizându-vă de aceste lucruri care vin. Când, Biblia a spus că va fi un timp când ei vor merge de la est la vest, și de la nord la sud, încercând să găsească adevăratul Cuvînt al lui Dumnezeu, și nu-L vor găsi. Voi mai bine să vă ancorați, unde voi știți unde stați.

178 Dar când un om odată este născut din nou; nu prelucrat emoțional, nu ceva entuziasm, nu prin a-și pune numele lui pe cartea unei biserici, nu prin a adera la cea mai mare biserică din oraș. Ci când el de fapt a plîns, și a implorat, cu lacrimi în ochii lui, pînă când Dumnezeu i-a iertat păcatele, i-a curățit sufletul de la o viață de păcat, și l-a umplut cu Duhul Sfînt; cu o astfel de dragoste, și evlavie, pînă când el ia sculele acelea vechi de roată înapoi, pe care el le-a furat de la vecini, și merge și repară lucrurile acestea, și trăiește evlavios înaintea oamenilor. Noi niciodată nu vom avea o trezire în această țară pînă când avem aceea. [Fratele Branham a bătut pe amvon de patru ori—Ed.]

179 Judecata începe la casa lui Dumnezeu, prin Cuvîntul lui Dumnezeu. Amin. Nu o carte de texte, ci Biblia. Nu ce învață vreo biserică în teologia lor, ci ceea ce zice Dumnezeu. Atunci voi veți avea o trezire unde puteri mari, și minuni, și semne, și miracole, și toate celelalte, vor avea loc.

180 Noi sîntem căldicei. Din cauză că noi sîntem căldicei în această epocă, Dumnezeu a zis, "Eu vă voi vărsa din gura Mea." Această epocă a bisericii va fi respinsă. Acolo va fi o rămășiță din ea, care va fi salvată. Astfel mai bine însemnați-vă, chiar bine, să aflați dacă voi sînteți în rămășița aceea acum. Noi vom intra în aceasta într-un minut, dacă va voi Dumnezeu. Doar observați acum.

*Și m-am întors să văd glasul care a vorbit către mine.
Și fiind întors, iată, am văzut șapte sfeșnice de aur;*

181 Sau, "lampadare," spun Grecii. Acum, aceea este prima traducere, pentru că ei nu au avut luminările și... Ei aveau lampadarele micuțe. Acum, cele Șapte Sfeșnice de Aur, cum le numim noi.

182 Acum, în locul sfânt, unde erau pînile depuse; și mulți dintre voi clericii înțelegeți, și aceea. Și voi oamenii de aici de la tabernacol, fiind învățați cu un învățător bun aici, voi—voi știți aceste lucruri.

183 Cele Șapte Sfeșnice de Aur, ele erau . . . aveau lămpi micuțe în virful lor, care ardeau ulei. Acolo în Zaharia, unde el a văzut vedenia, eu cred că era aceasta, și el a văzut măslinul sălbatic și măslinul domestic; Iudeii și Neamurile, cu mult înainte de perioada Neamurilor. Ei aveau o cădelniță de aur, și amîndouă din aceste cădelnițe de aur mergeau în acest sfeșnic de aici care a furnizat ulei pentru toate lămpile. Și el nu putea înțelege cum erau aceste lucruri; măslinul sălbatic și măslinul domestic. Iar măslinul domestic, desigur, a fost rupt, și măslinul sălbatic a fost altoit în el.

184 Și uleiul acela la lampă, *uleiul* reprezintă “Duhul Sfânt,” întotdeauna. Noi vom ajunge în aceea, la semnul oamenilor, Vineri seara. Observați, dar acest ulei reprezintă Duhul Sfânt. De aceea ungem noi pe bolnavi cu ulei, din cauză că el reprezintă Duhul Sfânt.

185 Biblia a spus, în Apocalipsa capitolul al 6-lea, cînd a trecut plaga, el a zis, “O măsură de grîu pentru un ban, și două măsuri de orz pentru un ban; dar să nu vatămi vinul Meu și uleiul Meu.” Aș fi dorit să o luăm înainte prin Apocalipsa, pentru cîteva săptămîni, și să intrăm în aceea, cine este acel vin și ulei. “Vezi ca tu să nu vatămi vinul Meu și uleiul Meu! Să nu te apropii de el.” Amin.

186 Acum observați aceste sfeșnice de aur. Acest ulei a curs în aceste sfeșnice. Acum, uleiul era ceea ce a fost pus în lampă, să ardă. Acum Aaron era . . . Aceasta era datoria lui să aprindă aceste lămpi. Și aceste lămpi trebuiau să fie aprinse. Stați înainte acum. Priviți. Rămîneți reverenți, și ascultați. Aceste lămpi trebuiau să fie aprinse de către focul pe care Dumnezeu l-a aprins. Fiii lui Aaron au mers înăuntru cu ceva foc străin, și Dumnezeu i-a omorît la ușă; asta-i adevărat, foc străin. Focul care l-a început Dumnezeu!

187 Și priviți, acum, sfeșnicele merg într-un arc. *Aici* era un sfeșnic, două, trei, patru (sus de tot), cinci, șase, șapte, în felul *acesta*. Acum, cele sfeșnice de aur aici . . . așa cum zice el în cîteva minute.

188 Să citim puțin mai departe, poate noi o vom lua. Și ascultați ce spune el acum. În regulă. “Și capul Lui . . .” Cred că am ajuns înainte de versetul al 12-lea acolo, “Șapte Sfeșnice de Aur.” Al 13-lea verset:

*Și în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur unul ca . . .
Fiul omului, îmbrăcat cu o haină pînă jos la picioare,
și încins pe la piepți cu un brîu de aur.*

*Capul Lui era ca—ca...părul lui era așa alb ca
lîna, . . . alb ca zăpada; și ochii lui erau . . . flăcări de foc;*

¹⁸⁹ Acum să ne oprim aici doar un minut, deoarece noi nu putem lăsa acel tablou acolo doar în felul acesta. Priviți la aceste sfeșnice stînd aici acum. Acum, acele sfeșnice, așa cum noi vom afla puțin mai tîrziu, reprezintă cele Șapte Epoci ale Bisericii. Ele reprezintă Efes, Pergam, și înainte în jos la Filadelfia, și toate pînă la Laodicea; Șapte Epoci ale Bisericii.

¹⁹⁰ Și fiecare din aceste sfeșnice mici aveau un ulcioraș cu ulei așezat acolo, și acest ulei ardea pe această candelă. Acum cînd o candelă era aprinsă de focul lui Dumnezeu, ei au luat candela aceea și au aprins-o pe cealaltă, apoi o așezau jos; și o aprindeau pe cealaltă; și una o aprindea pe cealaltă, de pe cealaltă, de pe cealaltă, pînă la ultima candelă. Observați, același ulei!

¹⁹¹ Acum aceste Șapte Epoci ale Bisericii, încep cu Efes, și 'Tira, Pergam, și în continuare. Și Duhul Sfînt, care este uleiul lui Dumnezeu, a căzut asupra bisericii la început, în Efes, Biserica Efesiană, care era biserica harului. Voi Bapțiștii ar trebui să strigați "amin" acolo. Și apoi asupra bisericii harului, care era în Efes, și epistola Efesiană ne stabilește, cine eram noi înainte de întemeierea lumii. El a căzut acolo, și ei au primit Duhul Sfînt.

¹⁹² Dar așteaptă un minut, fratele meu Baptist, cum L-au primit ei? Cum L-au primit ei? [Fratele Branham bate pe amvon o dată—Ed.] Prin aderarea la biserică? Niciodată. Ei L-au primit prin botezul Duhului Sfînt. Voi ziceți, "Da, Frate Branham, asta-i adevărat." Ce vi s-a întîmplat vouă cînd El a căzut peste voi?

¹⁹³ Observați, același Foc care a ars uleiul acolo, în Efes, l-a ars în 'Tira; același Foc a ars acolo, a ars în Pergam; a ars în continuare, pînă la Epoca Bisericii Laodicea. Același Duh Sfînt, aprins de același Dumnezeu, prin același Foc. Iar Focul care a căzut la Cincizecime a aprins candela, Biserica, prin fiecare epocă, drept înainte în jos acum.

¹⁹⁴ Dar necazul cu aceasta este, că noi Bapțiștii, noi Metodistii, noi sîntem înapoi de tot *aici*, încercînd să luați ceva lucru istoric, și aici merge Biserica în jos *aici*. Asta-i adevărat. Acolo este unde noi am rămas în urmă. Fiecare biserică, cînd ea a început, acolo nu era . . .

¹⁹⁵ Priviți la Luther, în prima reformare. Ce trezire, Luther! Priviți, eu am cartea lui de texte acasă. Cum că omul acela s-a cutremurat sub Puterea lui Dumnezeu! Cum a crezut el în vindecarea Divină, a acceptat-O el însuși; a crezut în Puterea lui Dumnezeu, într-atît de mult, încît el a vorbit în limbi, Martin Luther. Aceea este exact corect. Martin Luther a vorbit în limbi.

¹⁹⁶ Și apoi a venit epoca următoare, John Wesley. John Wesley a făcut același lucru. Când el predica, el a zis, “Ce sînt aceste cuvinte pe care eu le bolborosesc, necunoscute pentru mine?” Asta-i adevărat, vorbea în limbi; a crezut în vindecarea Divină. Și cînd el a venit în America, bisericile de aici l-au tratat așa cum ei o fac cu holy rolleri, astăzi, ei l-au dat afară, din biserică. Și ei au predicat Evanghelia acolo afară, și au căzut sub Puterea lui Dumnezeu, pînă cînd ei zăceau pe dușumea, toată noaptea cîteodată.

¹⁹⁷ Și propria carte de texte a lui John Wesley, pe care o am acasă acum, unde el călărea un cal într-o zi, să se roage pentru o femeie care era bolnavă, și calul a căzut și și-a rupt piciorul. Și el s-a dat jos de pe cal, și a luat un vas cu ulei și a uns calul cu ulei, și a urcat pe el și a plecat călare. Același Foc ardea acolo!

¹⁹⁸ Dar voi l-ați adus jos la o formă rituală de ceva, și Duhul Sfînt se mișcă înainte. Adevărat. Asta-i adevărat.

¹⁹⁹ Și în biserică Metodistă, “Ei au ceva greșit cu ei,” prin- . . . cartea lor a zis, “ei au zvicnirea.” Și ei începeau să umble, și ei se zvicneau și săreau, și acționau în felul acela, în adunările lor în cort și alte lucruri, Metodistii. Păi, frate, dacă John Wesley ar putea să învie pe scenă, lui i-ar fi așa rușine de voi, că el v-ar nega; afară doar dacă el v-ar da o bătaie bună de Evanghelie cu Evanghelia pe care a predicat-o el.

²⁰⁰ Eu am stat nu de mult, lîngă mormînt, unde ei au dezlegat cîinii aceia de vînătoare, în ziua aceea cînd el a predicat noua Naștere, și așa mai departe, și aceea. Și biserică înaltă din Anglia a dat drumul la cîinii aceia peste el. Și el a zis, “Soarele nu va cădea peste capul vostru de trei ori, pînă cînd el mă va chema să mă rog pentru el.” Și el a făcut-o; și a murit. Asta-i adevărat. Sigur.

²⁰¹ De aceea avem noi nevoie astăzi. Noi avem nevoie de acel fel de Metodistii. Noi avem nevoie de un alt Baptist ca John Smith, care a stat în cameră și s-a agonizat cu Dumnezeu, și s-a rugat toată noaptea, în așa fel, încît ochii lui au fost așa de rău umflați, dimineața, încît soția lui l-a condus la masă, să mănînce.

²⁰² Oh, ce facem noi astăzi? Stăm afară la colț, cu o țigară în gură; și un diacon în biserică, și merge jos și acționează; la cinematograf, și vizionăm televizorul toată noaptea; și stăm departe de biserică; fumăm, bem, jocuri de noroc, și mergem la curse de cai, și ne numim Bapțiști. Toate prostiile!

²⁰³ Ceea ce avem noi nevoie astăzi este o altă trezire de modă veche, trimisă de Dumnezeu, trezire a Duhului Sfînt. Amin. Nu vreau să spun . . . Eu nu încerc să vă fac să deveniți emoționați. Eu știu că nu sînteți emoționați, dar, frate, acela este adevărul. Încercăm să vă aducem înțelesul. Acesta este adevărul. Aceasta este ceea ce avem nevoie. În regulă.

204 Acum, asta este Biblia. Asta este ce a spus Duhul, vedeți. “Sfeșnicele.” În regulă. Acum versetul al 13-lea.

*Și în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur una ca . . .
Fiul omului, . . .*

205 Ce? Una ca El. Cine era aceasta? Mireasa Lui. Una ca El. Priviți cum era ea. [În limba Engleză “one” înseamnă “unul” sau “una”, este la fel pentru genul masculin și feminin—Trans.]

. . . îmbrăcată cu o haină pînă jos la picioare, . . .

206 Sfințenia lui Isus Cristos acoperind-o pe Ea. “Ne-a spălat de păcatele noastre, cu Singele Lui Propriu.” În ordine.

. . . încinsă pe la piepți (nu un om; o femeie) cu un brîu de aur. (Evanghelia care a ținut Puterea și slava lui Dumnezeu peste Trupul lui Cristos!)

207 Oh, ce tablou frumos avem noi aici în considerare! Priviți aici.

. . . jos pînă la picioare, și încinsă pe la piepți cu un brîu de aur.

Capul lui și părul lui era alb ca lîna, . . . alb ca zăpada (neprihănire, sfințenie; despre care vorbește albul); și ochii lui. . . ca flăcări de foc; (Privește chiar prin aceasta!)

208 Nu încercați să vă ascundeți de El. El știe cine sînteți voi, unde sînteți voi, și ce ați făcut. Da, domnule. El vede totul. Oh, Dumnezeule. . .

209 Noi mai avem doar cîteva minute, să ajungem la cealaltă epocă a bisericii, dacă noi putem. Observați.

Și picioarele lui erau ca alama fină, . . .

210 Alama întotdeauna este “judecată,” știți voi; altarul de alamă, și șarpele de alamă, și așa mai departe. Alama vorbește de judecată. Picioarele Lui, atunci, Biserica în Isus Cristos este așezată pe judecată Divină. Cristos murind în locul nostru, Cel Drept plătind judecata noastră acolo sus, la . . . înaintea lui Dumnezeu, și a murit acolo ca un păcătos pe cruce, și sufletul Lui a ajuns în iad. Și Dumnezeu, nu a suferit ca Cel sfînt al Lui să vadă putrezirea, L-a înviat în a treia zi, pentru justificarea noastră; Care șade la dreapta Lui acum, un Mare Preot care poate fi atins de simțul infirmităților noastre; care se va întoarce în același fel cum a mers El în Cer, să primească o Biserică slăvită care S-a pregătit, spălată în Sînge și născută a doua oară. Ce—ce viziune! Amin. În ordine. “Ca alama fină,” sau, acum priviți, “și a Lui. . . și. . .”

Și picioarele lui erau ca . . . alama fină, ca și cum ar fi fost arse într-un cuptor (aceea este, toată zgura scoasă afară); și glasul lui. . . glasul multor ape.

²¹¹ Priviți, aceasta este Biserica vorbind cu El acum, “apele.” Apocalipsa 17:15, zice, “Apele înseamnă densitate și mulțimi de oameni.” Acum, “glasul Lui,” sau Ființa aceasta care stătea acolo arătînd ca acesta, Cristos în Biserica Lui, ca Mireasa și Cristos fiind unul, așa cum soțul și soția sînt unul; Biserica și Cristos fiind modelați împreună cu o Persoană, același Duh Sfînt.

²¹² Și lucrările pe care le-a făcut Cristos, le face și Biserica. Voi o vedeți? Biserica aceea frumoasă acolo în sfințenie, în Putere, în măreție, cu a vedea viziuni, semne, minuni. Fiecare lucru întocmai cum a făcut El, aici este aceasta pe pămînt; dînd toată lauda lui Dumnezeu, zicînd, “Eu nu pot face nimic dacă nu-Mi arată Tatăl; dar El Mi-a arătat, și aici este aceasta.” Și ei vin să vadă că aceste lucruri merg să se împlinească.

²¹³ Acum, Cristos, s-a modelat într-unul, “Și glasul multor ape, mulți oameni.” Nu numai unul; aceasta era întreaga Biserică, cele Șapte Biserici modelate împreună într-un mare Trup răscumpărat al Domnului. Metodiștii, Bapțiștii, Prezbiterienii, toți acei care sînt născuți din nou cu Duhul Sfînt, vorbind cu Puterea lui Dumnezeu, acela este Trupul. Acela este Trupul.

Și el avea în dreapta lui. . .

²¹⁴ “Dreapta.” Fiecare lucru din Biblie are o însemnătate, vedeți.

. . . în mîna lui dreaptă avea șapte stele (acum El—El este un Rege): și din gura lui iese o sabie ascuțită cu două tăișuri: și înfățișarea lui era ca a soarelui strălucind în tîria lui.

²¹⁵ Acum, “Din gura Lui merge o sabie ascuțită cu două tăișuri,” din gura Acestuia care stătea acolo, Cristos și Biserica ca unul.

²¹⁶ “În mîna Lui El ținea șapte stele.” Și voi veți vedea în cîteva minute; eu vreau să ajung la aceasta, să las Biblia să vorbească ce era aceasta. Aceștia erau cei șapte slujitori, un slujitor la fiecare epocă din aceste Șapte Epoci ale Bisericii, vin acum, îi ține în mîna Lui dreaptă. Amin. Acolo este El. Acolo erau șapte îngeri, șapte mesageri, cîte unul la fiecare biserică. O pricepeți?

²¹⁷ Acolo, El stă acolo, “Și din gura Lui merge o Sabie ascuțită cu două tăișuri.” Ce este o sabie cu două tăișuri? Evrei capitolul al 4-lea, zice, “Cuvîntul lui Dumnezeu este mai ascuțit, mai puternic decît o sabie cu două tăișuri, mergînd chiar pînă la măduva osului, și un discernător al gîndurilor minții.” În regulă.

Și când l-am văzut, eu am căzut pe a mea... am căzut la picioarele lui ca mort. Și el și-a pus mîna lui dreaptă peste mine, zicînd... Nu te teme: Eu sînt primul și ultimul:

Eu sînt cel care trăiește, și am fost mort; și, iată, Eu sînt viu pentru totdeauna, Amin; și Eu am cheile iadului și... morții. (Acela este Isus. Acum priviți.)

Scrie aceste lucruri pe care tu le-ai văzut, și lucrurile care sînt, și aceste lucruri care vor fi de acum înainte; (în regulă)

Și taina celor șapte stele pe care tu le-ai văzut în mîna mea dreaptă, sînt... mîna... și cele șapte sfeșnice de aur. Cele șapte stele sînt șapte îngeri ai celor șapte biserici:...

218 Ooh! Țineți asta. “Șapte îngeri sînt șapte slujitori ai celor șapte biserici.” Acolo era o biserică a conducătorului din Efes. Acum dacă Dumnezeu va permite, și noi vom continua înainte cu aceasta, și nu vom lua *Semnul Fiarei*, eu vă pot arăta pe fiecare din ei, drept în jos pînă la această ultimă epocă, care—care erau ei; vă arăt Biserica Filadelfia, care erau Metodiștii, John Wesley; vă arăt—Biserica Tiatira, imediat după Pergam; care era Martin Luther, și mergem drept înainte în josul epocii, și vă arăt pe fiecare din ei care au venit și au adus mesajul, au stabilit mesajul pe pămînt.

219 Și drept în jos pînă la ultimul Mesaj, astăzi, asta-i adevărat, unde Dumnezeu a trimis un înger din Cer, și a adevărit pe slujitorul Lui, și a trimis un Mesaj înainte la fiecare. Aceasta nu va fi o biserică. Ea nu va fi o organizație în aceste zile din urmă. Deoarece, Dumnezeu a așezat organizația pe raft, și voi toți sînteți conștienți de aceasta. Și așteptați pînă cînd noi trecem mîne seară, despre *Semnul Fiarei*, și vedeți unde este biserica voastră, vedeți, și organizația voastră.

Acum urmăriți bisericile.

...și cele șapte sfeșnice pe care tu le-ai văzut sînt cele șapte biserici. (Ele sînt biserici.)

220 Și “stelele,” pe care, El ține fiecare stea. Acum priviți. Am putea să ne oprim doar un minut? Eu știu că mai am vreo doisprezece minute să merg aici și vreau să ajung la acest capitol chiar aici, și să-l citesc tot, dacă nimic altceva. Eu vreau să vă aduc asta vouă. O stea era un slujitor, și un slujitor uns cu un Duh de Sus.

221 Vă dați voi seama că voi reprezentați o stea în Cer, și fiecare stea în Cer vă reprezintă pe voi? Ați știut voi că Dumnezeu i-a spus lui Abraham că sămînța lui va fi ca stelele Cerului? Mai întii ei erau pulberea pămîntului, și apoi în înviere ei erau stelele Cerului, de nenumărat. V-ați dat voi seama de aceasta?

222 Ați știut voi că Isus era Luceafărul Strălucitor de Dimineată, cea mai măreață Stea dintre toate stelele Cerului? Oh, aleluia! Când mă gândesc la aceasta, sufletul meu saltă de bucurie. Acolo este El! Acolo în asemănarea Lui, în Prezența Lui, noi vom fi așezați într-o zi, aleluia, când lucrurile de pe acest pământ au trecut.

223 Dar, ascultați, o altă Scriptură îmi vine. Daniel a zis. . . Când El a zis, “Închide. . .”

224 “Când el a văzut Îngerul acesta venind în jos, cu un curcubeu deasupra capului Lui; a pus un picior pe pământ, și unul pe mare; și își ținea mâinile sus, și a jurat pe Cel care trăiește din veșnicie în veșnicie. Când cele șapte glasuri și-au emis a lor. . . Cele Șapte Tunete și-au emis glasurile lor.” El a zis, “Pecetluiește aceasta; nu sînt cunoscute pînă în ultima zi. El a zis, “Dar la timpul cînd această taină a lui Dumnezeu se va sfîrși, cînd acestea vor fi descoperite Bisericii; și a jurat pe Cel ce trăiește în veci de veci, nu va mai fi timp.”

225 Ascultați ce a spus El acolo atunci. El a zis, “Du-te pe drumul tău, Daniel, închide Cartea.” Vedeți? “Căci tu te vei odihni, și te vei ridica în zilele din urmă, în partea ta. Dar mulți din acei ce vor întoarce pe mulți la neprihănire vor străluci mai tare ca stelele, pentru veci de veci.”

226 Ia te uită, “stele,” cei șapte slujitori. Șapte slujitori, prin Șapte Epoci ale Bisericii, care constă din două mii de ani.

227 De la primii două mii de ani, distrugerea antediluviană; ai doilea două mii de ani, prima venire a lui Cristos; ai treilea două mii de ani, a șasea, este a doua Venire a lui Cristos; și Mileniul, și sfîrșitul, odihna de ziua a șaptea.

228 “Către biserică. . .” Oh, vreți să îndurați cu mine doar pentru încă cîteva minute? [Adunarea zice, “Da.”—Ed.] Și eu nu vreau să vă obosesc, dar eu voi citi foarte repede acum. “Către îngerul. . .” Acum priviți, El adresează aceasta direct acum. Și noi vom merge acolo la Pergam și vom lua pe ultima din aceasta atunci. . . eu vreau să spun, la Laodicea, și apoi noi vom încheia. Mîine seară vom relua de aici, despre *Semnul Fiarei*.

Către îngerul bisericii din Efes . . . (primul)

229 Acum priviți, cînd Isus stătea cu mâinile Lui întinse. Aici este un lucru mic pe care nu vreau să-l las afară, pentru voi. Ascultați-l. Priviți-l. El stă în mijloc, acela este mijlocul, celor Șapte Sfeșnice de Aur.

230 Acum, dacă eu stăteam *aici*, și Sfeșnicele se arcuiau în jur, *aici* la o mîină a mea este unde eu o am afară, și *aici* este o alta, în semnul unei cruci, deoarece aceasta este prin cruce care a adus Biserica.

²³¹ Aici stă El; și un curcubeu deasupra capului Lui, ca un legământ. “Eu am făcut legământul Meu cu Biserica, prin Abraham, prin Sămînța lui, toți care sînt chemați.”

²³² Fratele meu, seara trecută, primind pe Cristos, el a zis, “Să nu mă împingi niciodată, Bill.” A zis, “Cînd Dumnezeu îmi vorbește. . .”

Am zis, “Tu nu poți veni pînă nu te cheamă El.”

²³³ “Nici un om nu poate veni la Mine dacă nu-l cheamă Tatăl Meu.” Cineva face altceva, vă trage sus, acela este altcineva. Dar cînd Dumnezeu vorbește, voi veți veni, vedeți. Asta-i adevărat. Stînd acolo. . . “Nici un om nu poate veni dacă nu-l atrage Tatăl Meu.”

²³⁴ Acolo stă El acolo, “arătînd ca o piatră de iaspis și sardiu, primul și ultimul,” Benjamin și Ruben, toți cei doisprezece patriarhi. Și cum, Biblia, fiecare bucățică se potrivește întocmai drept împreună în felul acesta, fiecare lucru perfect! Observați cum stă El acolo, să îl privești acum, urmăriți ce are loc. El a zis că El era, “Alfa și Omega,” El era “Începutul și Sfîrșitul. Cel care Era, și care Este, și Va Veni.” El avea în mîna Lui dreaptă, acum, cele șapte stele.

²³⁵ Acum aici a început El la Efes, și El începe să aprindă sfeșnicul. El l-a aprins acolo. Apoi epoca următoare, noi aflăm, în următoarea epocă a bisericii, ea începe să se întunece; următoarea epocă a bisericii se întunecă puțin mai tare; pînă la a patra epocă a bisericii, cei o mie cinci sute de ani de epoci întunecoase. Și pe la 500, 1500, pe acolo, ea începe să devină așa de întunecoasă încît ei erau sus de tot, și ea aproape s-a stins.

²³⁶ Și, observați, fiecare dintre acele epoci ale bisericii, El a zis, “Tu nu ai negat Numele Meu. Tu nu ai negat Numele Meu. Tu nu ai negat Numele Meu.” Dar cînd El vine afară în cealaltă parte a epocilor întunecoase, zice, “Tu ai un nume, zici că tu ‘trăiești,’ și ești mort.” Ea s-a organizat. Ea și-a luat un alt nume, fals.

²³⁷ Priviți, mîine seară, ce este anticristul. El are un botez fals, făcîndu-vă să credeți că acesta este botezul Duhului Sfînt. El are un botez în apă fals, da, domnule, care nici măcar nu este Scriptural. El are toate lucrurile acelea, doar suficient să imite, să fie viclean și șiret.

²³⁸ Priviți de unde iese afară. Chiar acolo este unde a început, chiar acolo; vine afară pe partea astalaltă de aici.

Apoi El a zis, “Tu ai doar puțină lumină,” Luther.

²³⁹ Apoi vine înainte Wesley, și cum era aceasta în epoca lui. Ea a început să se lumineze.

²⁴⁰ Apoi, între epoca aceea și ultima epocă, El a așezat o ușă deschisă. El a așezat o ușă deschisă pentru aceia care vor veni

înăuntru. Apoi El a zis, “Ea a deviat într-o stare căldicică.” Și El a vărsat-o din gura Lui. A luat rămășița, și a venit învierea, și El a plecat cu ea. Asta-i adevărat.

241 Acolo este El, stînd în cele Șapte Sfeșnice de Aur. Acum:

Către . . . biserica din Efes scrie; Aceste lucruri scrie, aceste lucruri pe care le spune cel ce ține cele șapte stele în mîna lui dreaptă, care umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur;

242 “Eu știu faptele tale.” Țineți minte, ele nu sînt uitate.

Eu știu faptele tale, și truda ta, și răbdarea ta, și . . . tu nu-i poți suferi pe cei ce sînt răi: . . .

243 Și noi doar am suportat orice care este rău, și o numim religie. “Oh, păi, ei merg . . . Noi mergem la biserică. Noi sîntem tot atît de buni ca restul oamenilor.” Merg drept acasă, stau acasă Miercuri seara și privesc televizorul, chiar adîncurile iadului. Asta-i adevărat. Și merg drept afară și ascultă la filme, unde stai în mașină. Este prea cald să mergi la spectacol, chiar . . . la biserică; și chiar și predicatorul închide, în mijlocul verii. Voi ziceți, “Este prea cald să mergem la biserică.” Aceasta nu ar fi prea rău, să mergi în iad, frate. Tu vei merge, într-una din aceste zile, unde este mai cald decît aceea. Tu mai bine să ascuți.

244 Cum poți tu? Frate, tu nu ai putea face un porumbel să mănînce un cal mort, nici dacă ai vrea. El nu ar putea să o facă. Natura lui este diferită. Un porumbel nu are nici o fiere. El nu o poate digera.

245 Și un om care este născut din nou, din Duhul lui Dumnezeu, nu poate mîncă lucrurile acelea. El nu le poate tolera. Ele sînt în afara gîndirii lui. El nu o poate face. El nu poate.

246 Voi o știți. Păsări cu aceleași pene se adună împreună. Și, astăzi, lumea și biserica se aseamănă așa de mult, voi . . . Ei vorbesc la fel, ei beau la fel, ei fumează la fel, ei înjură la fel, ei se îmbracă la fel, ei se comportă la fel. Și ei, tu nu-i poți deosebi unul de altul, și încă voi sînteți presupuși să fiți sigilați cu Duhul Sfînt.

247 Aceea este îngrozitor de tare, frate, dar, eu îți spun, aceasta îți va da Viață.

248 Acolo era un om, odată, a mers sus la o grămadă de predicatori, unde ei aveau un seminar, numit școala profeților. Și unul din ei a zis, “Pune sus oala mare acum. Noi vom avea ceva prînz.” A zis, “Ilie a venit sus, un om care într-adevăr a avut o porție dublă.”

249 Astfel unul dintre oameni a mers afară să culeagă ceva—ceva mazăre, și el a adunat o poală de curcubete verde și le-a pus în oală, și a început să le fiarbă. Păi, ei au început să

mănînce. Ei au zis, “Acolo este moartea în oală.” Aceea este întocmai cum unele din aceste seminarii gătesc, de asemeni. Asta-i adevărat. A zis, “Acolo este moartea în oală.”

²⁵⁰ Ilie a zis, “Așteptați un minut, noi putem să îngrijim de aceea.” El merge și ia o mină plină de făină, și o aruncă înăuntru, astfel aceea a schimbat lucrurile. Făină, jertfa de făină, “Isus Cristos același ieri, azi, și în veci,” măcinată cu piatra de moară la fel, pentru jertfa de făină, și aceasta a făcut deosebirea.

...nu poți suferi pe cei care sînt răi: și tu i-ai încercat pe acei ce zic că ei sînt predicatori, sau apotoli, și ei nu sînt, și i-ai găsit să fie mincinoși:

²⁵¹ Asta este ceea ce a zis El; nu eu am spus-o. Eu doar îl citez pe El. Dar voi știți ce cere Dumnezeu? Dumnezeu cere botezul Duhului Sfînt, sau voi sînteți pierduți.

²⁵² Și un om deviat aici cu două D.D.D.-uri, și L.D.-uri, și Ph.D.-uri, și Diplomă de Licențiat, și toate celelalte în spatele acesteia, și uneori nu știu nimic mai mult despre Dumnezeu decît nimic. Asta-i adevărat. Frate, aceea nu înseamnă nimic. Dar o lume întregă zice, “Dar, predicatorul nostru este un Doctor al Divinității.” Oh, milă! Aceea nu are nimic mai mult de a face cu Dumnezeu decît—decît a lua un pahar de apă; nici atît de mult. Asta-i adevărat. Lui Dumnezeu nu-i pasă cite Ph.D.-uri, sau D.D.-uri. Și—și voi știți ce numește Biblia... Acum, aceasta nu este glumă, deoarece eu nu cred în a spune aceasta. Dar Biblia numește D.D., “dead dog.” [ciine mort—Trans.] Aceea este exact ce a spus Biblia că era, “ciine mort.” În regulă, zice, “Ei nu pot lătra.” Astfel, atunci, în regulă.

Și ai îndurat, și ai răbdare, și din pricina numelui meu...

²⁵³ Oh, eu vreau să macin aceea înăuntru, astfel voi urmează să obțineți asta în cîteva seri, cu voia lui Dumnezeu.

...ai trudit, și nu ai slăbit.

²⁵⁴ “Tu ai stat drept cu El.” În ordine. Observați.

Cu toate acestea eu am cîteva lucruri împotriva ta,...

²⁵⁵ Acum aici este unde eu trebuie să las la o parte acum, pentru puțin timp, pînă eu aduc aceasta chiar aici sus astfel ca noi să o putem prinde mîine seară.

...am cîteva lucruri împotriva ta, căci ți-ai părăsit dragostea dintîi.

²⁵⁶ Care este treaba la tabernacol? Un om ar trebui să fie în stare să spună, cînd tu întilnești un om, este... Experiențele tale Creștine, cînd ți-a fost aceasta cea mai scumpă? Voi ar trebui să fiți în stare să spuneți, “Chiar acum!”

257 “Păi, cea mai bună experiență a mea a fost în urmă când întâi am primit botezul Duhului Sfânt, când am venit.”

258 Doar spuneți, “Oh, frate, tu ai căzut din har.” Asta-i adevărat. Uite, “Ți-ai părăsit dragostea dintii,” arătînd că ei au avut ceva la început, și au părăsit-o.

259 “Nu cel care începe; ci cel care îndură pînă la sfîrșit, acela va fi mîntuit.” “Nu toți care zic, ‘Doamne, Doamne,’ ci acela care face voia Tatălui Meu.” Oh, lăsați-mă doar să las ca aceea să se îmbibe doar cîteva minute. Eu am vorbit repede în seara aceasta, oricum, astfel să lăsăm ca aceea să se îmbibe doar cîteva minute, vedeți. “Acela care face voia Tatălui Meu.” “Acela care îndură pînă la capăt. Cel care îndură!”

260 Dacă zice cineva, “Eu cred că el, omul acela, este un fărnaric vechi.”

261 “Păi, dacă tu crezi asta despre mine, eu voi părăsi biserica. Eu nu voi mai avea nimic de a face cu ea.” În regulă, ia te uită. Vedeți? Arată din ce sînteți făcuți. Dar dacă el era un grîu de la început, el va fi un grîu la sfîrșit. Tu doar nu ai stat suficient de mult aici jos. Tu niciodată nu faci lucrul în ordine. Asta-i adevărat.

Amintește-ți de aceea de unde ai căzut, . . .

262 Du-te înapoi și amintește-ți când aveai experiența unde tu nu ai fi vorbit despre nimeni. Ceva a mers rău în biserică, tu nu ai șezut pe scările vecinului și să vorbești despre biserică, și să vorbești de fiecare altcineva, să iei razna și să aderi la altă biserică. Nu, tu ai stat chiar acolo, te-ai rugat răbdător, și Dumnezeu a trecut-o dincolo, vedeți.

Amintește-ți . . . de unde ai căzut tu, și pocăiește-te, . . .

263 Voi știți ce înseamnă “pocăință” nu-i așa?

. . . și fă faptele tale dintii; . . .

264 Du-te înapoi și ia-ți prima experiență. Fă lucrurile pe care le-ai făcut la început. “Du-te sus la altar și fă-o în ordine cu Dumnezeu,” cu alte cuvinte. Asta-i adevărat.

. . . fă faptele tale dintii; sau altfel Eu voi veni repede la tine, și Eu voi muta sfeșnicul tău din locul lui, dacă nu te pocăiești.

265 Aha, “Dacă nu, tu vei avea o biserică dezbinată, și dusă în bucăți, dacă nu te pocăiești.”

266 “Dar aceasta tu . . .” Oh, acum aici venim noi. Țineți strîns. Ascultați cu atenție. Țineți-vă vesta bisericească pe voi acum, și luați-vă umbrela jos. Ascultați. Căci . . .

Dar asta ai tu, că tu urăști faptele Nicolaiților, pe care le urăsc și Eu.

²⁶⁷ “Tu urăști faptele Nicolaiților.” Acum urmăriți. Ce erau “fapte” în Efes, în următoarea epocă a bisericii era o “doctrină.” Noi urmează să reluăm aceea, mâine seară, “Nicolaiții.”

Și cel ce are o ureche, el să audă ce zice Duhul către biserică; Celui ce va birui Eu îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în mijlocul paradisului lui Dumnezeu.

²⁶⁸ Acum, următorul, versetul următor începe cu Biserica Smirna.

²⁶⁹ Acum, “Nicolaiții,” de acolo noi o să începem, mâine seară, luat din Apocalipsa 13. Preoția Nicolaită, cum a început ea chiar acolo în Efes. Și acolo este unde acea epocă a bisericii a eșuat, în trei sute de ani de existență a ei. Înainte ca ea să iese din existență, Nicolaiții au început să pornească o învățătură, o preoție de frați.

²⁷⁰ Și apoi, prima, ea a venit de la Nicolas, care era unul din—apo- . . . unul din cei . . . și el . . . În Fapte capitolul al 6-lea, cred eu, și versetul al 5-lea, unde el a mers și a ales diaconii. Și ei l-au luat pe acesta, care era Nicolas acolo, și a început de acolo și a numit-o Nicolaiți, și a început să organizeze o preoție. Și de acolo aceasta a devenit “fapte,” ceea ce făceau ei, spunînd aceste lucruri la mărturisiri, și așa mai departe. Și apoi ea a devenit o “doctrină” aici, și a mers în Babilon. Și a sfârșit-o aici jos, la timpul din urmă, cu toată Creștinătatea înfășurată în jurul ei; doar o mică rămășiță să fie salvată din ea. Urmăriți și vedeți ce este aceasta, mâine seară, dacă va voi Dumnezeu.

²⁷¹ Oh, fratele meu scump, sora mea scumpă! Către Acela care este în stare să vă țină de la cădere, către Acela care este în stare să vă țină inima în har, fie ca El să-și reverse binecuvîntările Lui peste voi. Fie ca voi niciodată să nu uitați că noi trăim în zilele din urmă ale ultimei epoci a bisericii, unde este prezis să fie o epocă a bisericii căldicele, doar cu inima pe jumătate privitor la Acesta. Și încetați să fiți cu inima pe jumătate! Într-adevăr să veniți la Cristos, cu toată inima voastră.

²⁷² Eu nu vă spun la ce biserică să aderați. Acea nu are. . . Dumnezeu niciodată nu vă va întreba aceea la Judecată. Nu, domnule. Lui nu-i pasă la ce biserică aparțineți voi.

²⁷³ El te vrea pe *tine*; acesta este un individual. Și tu trebuie să fii născut din nou și să primești botezul Duhului Sfânt, sau tu ești dus. Vedeți? Voi doar vă jucați de-a biserica, voi doar imitați, pînă cînd voi de fapt aveți o experiență de a fi născut din nou.

²⁷⁴ Și, acum, Cel care a stat acolo, și Cele Șapte Sfeșnice de Aur, prin Cele Șapte Epoci ale Bisericii; și același Duh Sfânt care a aprins Biserica acolo, O aprinde aici.

275 Acum, au existat imitatori acolo în biserica aceea, și acești Nicolaiți acolo, și în jos de tot prin fiecare epocă a bisericii, imitatori, pînă cînd ajunge aici jos pînă cînd ea doar are o mare conglomeratie de organizație. Și Dumnezeu aruncă toată lucrarea afară, și ia o rămășiță de oameni în Slavă.

276 Fie ca Domnul să vă binecuvînteze. Aceasta este cam dur, prieteni, dar aceasta este bună. Aceasta vă va ajuta și vă va ține de la cădere. Acum, nu mergeți în jur, zicînd, "Fratele Branham s-a aruncat asupra bisericii mele." Aceasta nu a fost intenționată pentru nici o biserică. Aceasta a fost intenționată numai la tine, ca un individual. Eu nu . . .

277 Dacă voi aparțineți la biserica Baptistă, atunci tu să fii un Baptist adevărat umplut cu Duhul Sfînt. Dacă tu aparții la biserica Metodistă, fii un Metodist adevărat umplut cu Duhul Sfînt, orice este aceasta. Și tu nu vei fi un îndatorat; tu vei fi un credit la orice biserică, sau orice vecinătate, pentru Gloria lui Dumnezeu.

Fie ca Domnul să vă binecuvînteze acum, în timp ce ne ridicăm, dacă voi vreți.

278 Scumpe Stăpîn al Vieții, după ce am citit Cuvîntul Tău, noi stăm în venerație. Dîndu-ne seama că într-o zi citirea din seara aceasta va fi . . . Noi O vom auzi pe înregistrarea pe bandă, așa cum era, la Ziua Judecății. Ce vom face noi privitor la ea? Văzînd că noi trăim în această ultimă epocă, întunecime pretutindeni, ce timp! Vedem Venirea Domnului, semnele apar, "mari valuri mugesc; inimile oamenilor se însăimîntă; frică, nedumeriți de timp; nenorocire între națiuni."

279 Mulți zic, "Oh, eu am auzit asta cu anii." Dar nu a spus Scriptura că ei vor zice că, "Nu există nici o deosebire în timp decît atunci cînd părinții noștri au adormit"? Ne știind că noi sîntem chiar pe prag. El poate veni înaintea dimineții.

280 Și, Tată, ce zi sau ce oră, noi știm, că aceste fire fragile de viață pe care noi umblăm se vor rupe de sub noi. Sufletele noastre sărmane vor atîrna acolo în balanță, pe Cuvîntul lui Dumnezeu, și atitudinile noastre despre ceea ce am auzit și am citit.

281 Ni se cade, Doamne, să ne oprim acum și să ne cercetăm. Și în timp ce bărbați și femei, băieți și fete, stînd aici în această audiență mică, în seara aceasta, lucizi și sănătoși, fie ca ei să se gîndească adînc chiar acum. Și dacă ei nu au fost încă născuți din nou, fie ca ei să hotărască în inima lor chiar acum, "Eu nu voi mîncă sau bea pînă cînd Tu mă vei umple cu aceeași mană cu care Tu i-ai umplut pe aceia în Ziua Cincizecimii. Pînă cînd lumea devine moartă, și fiecare lucru este secundar afară de Tine, Domnul Meu, și dragostea pentru orice altceva se va șterge. Dar ia toată dragostea lumii de la mine, și lasă-mă ca din această zi să fiu în întregime al Tău." Admite aceasta, Doamne.

²⁸² Fii cu oamenii așa cum ei se duc spre casele lor. Amintește-i pe cei în nevoie, O Dumnezeule, pe săracii din țara noastră, cei săraci în duhul, cei care flămînzesc.

²⁸³ Dumnezeule, ridică slujitori, pretutindeni. Uplete-i cu Duhul Sfînt, și trimite-i înainte, să predice, Doamne, ca tăciunii. Noi nu știm în ce ceas. . . Noi trecem pe aici numai o dată. Noi sîntem muritori numai o dată, și mulțumiri fie lui Dumnezeu pentru aceasta. Dar, viața următoare, noi nu vom predica Evanghelia în viața următoare care vine; ci ne vom bucura în Evanghelie, cu acei din epocile care au acceptat-O; cu Căpitanul Șef, Domnul nostru Isus Care este cu totul vrednic, și toată lauda să fie a Lui în veci de veci. Amin.

²⁸⁴ Dumnezeu să vă binecuvînteze. Întoarceți-vă și dați mîinile unul cu altul, în timp ce noi cîntăm *Binecuvîntată Să Fie Legătura Care Leagă*. Dacă voi. . .

Binecuvîntată să fie legătura care leagă
 Inimile noastre în iubire Creștină;
 Părtășia de aceeași gîndire
 Este ca aceea de Sus.

În fața Tronului Tatălui nostru,

²⁸⁵ Acum dați mîinile unul cu altul. Este doar zece minute, timpul, căci luminile sînt acum pe releu. Voi toți dați mîinile, mergeți acasă, bucurîndu-vă, și veniți înapoi mîine seară. La șapte treizeci, exact, noi vom începe serviciul, cu voia lui Dumnezeu. Ce minunat!

Cele Șapte Epoci Ale Bisericii, Vol. 4 No. 9
(The Seven Church Ages, Vol. 26 No. 2)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, original dat în Engleză Miercuri seara la 12 Mai, 1954, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost publicată în 1994 de către:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org